

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3. po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.
Biuro Redakcyi i Administracyi Ulica Wałowa 1. 22.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł.; kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 ct. kilkorazowa po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacje otwarte wolne są od opłaty pocztowej.

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“

za czerwiec pocztą 1 zł. 35 ct., w miejscu 1 zł. — ct.

Na *Gazetę z Przewodnikiem*,

za czerwiec pocztą 1 zł. 65 ct., w miejscu 1 zł. 30 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

C. k. ministerstwo skarbu mianowało dotychczasowych c. k. komisarzy skarbowych: Marcina Augusta Kędziarskiego i Hipolita Szelińskiego poborcami podatkowymi w IX klasie rangi.

Dla ułatwienia i przyspieszenia czynności istniejącej w Tarnowie komisji miejscowej dla spraw serwitutowych ustanawia się z dniem 15. Czerwca b. r. dwa jej oddziały I. i II.

Oddział I. tej komisji z siedzibą w Tarnowie załatwiać będzie załatwianie jęszcze sprawy w powiatach: Biała, Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa, Kraków, Myślenice, Tarnów, Wadowice, Wieliczka i Żywiec.

Oddział II. zaś z siedzibą w Rzeszowie sprawy serwitutowe w powiatach: Jasło, Kolbuszowa, Łańcut, Mielec, Nisko, Pilzno, Ropczyce, Rzeszów i Tarnobrzeg.

Temu ostatniemu oddziałowi przydzielą się nadto do załatwienia załatwianie jęszcze sprawy serwitutowe rozwiązanej Sądowej komisji miejscowej w powiatach: Bircza, Brzozów, Krosno, Lisko, Sanok i Turka.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa jako komisji krajowej dla spraw odkupu i uporządkowania ciężarów gruntowych.

Lwów dnia 28. Maja 1874.

W Trościańcu w powiecie brzeżańskim sprawdzono wybuch księgosuszu. Zarządzo no wszelkie środki ostrożności i przytłumienia zarazy ustawą z dnia 29. czerwca 1868 wskazane i ustanowiono trzechmilyowy okręg zarazy, do którego wcielono następujące miejscowości powiatu brzeżańskiego: Mie czyszczów, Hucisko, Podwysokie, Demnia, Kurzany, Wulka, Rohaczyn miasteczko, Rohaczyn wieś, Nadorożniów, Olchowiec, Le śniki, Rybniki, Kotów, Sarańczuki, Posuchow, Litiatyn, Potutory, Łapszyn, Hinowice, Narajów miasteczko, Brzeżaun, Narajów wieś, Wierzbów, Żuków. Szumlany, Byszki, Po tok, Koropatniki, Baranówka, Szybalin, Żołnówka, Dubszcze, Komarówka, Kozowa, Krzywe i Kalne;

powiatu Rohatyńskiego: Stratyn mały, Stratyn wielki, Dubryńów, Podwinie, Babińce, Puków, Cześniki, Łopuszna, Wierzbilówce, Putiatynce, Babuchów, Łuczyńce, Koniuszki, Obolucie, Ujazd, Złoczów, Lipica górna, Lipica dolna, Świstelniki, Saruki dolne, górne i średnie, Jezierzany, Juna szów, Kunice, Nastaszczyn, Koropatniki, Bursztyn, Ludwikówkę, Korostenice, Demia nów, Stasiową wole, Borszów, Kunaszów, Zelibory, Skomorochy nowe i stare, Pod szumlany, Bybło, Dytatyn, Chochoniów, Jabłonów, Zagórze, Herbutów, Słobudka, Bolszowce, Konkolniki, Słoboda, Meducha

powiatu podhajeckiego: Szczepanów, Telacze, Uwsie, Justynówkę, Nowosiółkę, Beckersdorf, Białokiernicę, Mużyłów, Podhaje, Siółko, Wierzbów, Wolice, Holhocze, Zawadówkę, Markowe, Toustobaby, Byszów, Dryszczów, Huilcze, Zaturzyn, Seredne, Kamienną górą, Zawalów, Zastawce, Jabło nówka, Nosów, Uhrynów, Łysa, Rudniki, Litwinów, Wołoszczyzna, Bożyków, Boków i Szumlany wielkie.

Oraz zabroniono odbywania targów na bydło rogate, w Brzeżanach, Narajowie i w Kozowy.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16 maja 1874.

CZĘŚĆ NIURZĘDOWA.

Lwów, dnia 29. maja.

Cisza w sprawach wewnętrznej polityki daje się już czuć. Wiadomość drobnostkowa, która jeszcze przed dwoma tygodniami nie zwróciłaby nawet uwagi na siebie a w najlepszym razie znalazłaby mogła umieszczenie w podrzędnej rubryce, wypływa dziś równocześnie w kilku dziennikach wiedeńskich zaraz po wstępnych artykułach. Grono federalistycznych deputowanych z Dalmacji, udało się zaraz po zamknięciu sessyi Rady państwa do Zagrzebia i konferowało tam z kroackiem stronnictwem narodowem w sprawie przyłączenia tej prowincyi przedlitawskiej do Kroacji. Na konferencyi zgodzono się na to przyłączenie i niebawem ma być ogłoszony protokół spisany w tej sprawie. Na wydrukowaniu tego protokołu skończy się cała sprawa, bo w Węgrzech myśl federalistów dalmatyńskich nie znajdzie pewnie poparcia. Zresztą kto upoważnił tych deputowanych do tak śmiałej konferencyi? Na ludność Dalmacji nie mogą się powołać, bo ściągnęliby na siebie nazwę samozwańczych wystanników. Ludność włoska pewnie stanowczo jest przeciwną przyłączeniu Dalmacji do Zalitawii, bo dzisiejszy stosunek kraju zapewnia jej swobodny rozwój narodowości i interesów. Ludność słowiańska była niegdyś niezawodnie mniej przeciwna tej myśli, ale obecnie doznawszy ze strony państwa tylu dobrodziejstw pewnie nie marzy już o takiej zmianie stosunków.

W Berlinie sprawiła powszechnie zadowolenie wiadomość o życzącym przyjęciu nowego ambasadora ks. Hohenlohe w Wersalu. Szczególną wagę przypisuje dziennikarstwo niemieckie tej okoliczności, że prasa francuzka od kilku lat po raz pierwszy pominęła dobrą sposobność do pofolgowania

swej nienawiści ku Niemcom. Dzienniki francuzkie jednakże pisały o tym wypadku objętynie jako o akcie ceremonialnym, chociaż nie da się zaprzeczyć, że książe Hoheulohe więcej niż jakikolwiek inny dyplomata niemiecki może liczyć na pewną sympatyę u Francuzów.

Blaga francuzka jest obecnie najlepiej reprezentowaną przez organa republikańskie i orleańskie. Pierwsze i drugie upewniały ciągle Francję i Europę, że cesarstwo jest już na wieki pogrzebane a przytem szczydziły sobie z zabiegów Rouhera i jego frakcyi w sposób bardzo często niegodziwy. Wybór Bonapartysty Bourgoinga w okręgu Nievre zmienił zupełnie usposobienie tych organów a jeden z nich woła dzisiaj z politowania godną emfazą: Cesarstwo podnosi znowu głowę. Francuzi! Odwróćcie się od niego z wstrętem, bo jeżeli wpadniecie w jego zabójcze objęcia, ciężko dotknięta ojczyzna wystawiona będzie na niezawodną zagładę! Orleańskie dzienniki podzielają obawę i marzą o jakimś sojuszu z republikanami.

Włoski gabinet zaraz po cofnięciu dymisji doznał w parlamencie klęski, która powinna go skłonić do ponowienia dymisyi. Mimo oporu samego prezydenta gabinetu izba uchwaliła postawić na porządku dziennym podjęcie projektowanych robót publicznych. Po tej drugiej klęsce stosunek gabinetu do izby stanie się tak nieznośnym, że po obecnej kampanii parlamentarnej Włochy nie mogą się spodziewać najmniejszej korzyści. Rozwiązanie parlamentu jest zatem ewentualnością nieuniknioną, bo nawet zmiana gabinetu nie powinna jej zapobiedz w interesie Włoch.

Nikt pewnie nie łudził się nadzieją, że pobyt cesarza Alexandra w Londynie zatrze na zawsze ślady i skutki wiekowego antagonizmu pomiędzy Rosją i

SAMOZWANKA

Proces kryminalny z XVII. wieku.

IV.

Ważyli się przeto znów losy stron, dzieliły zdania sędziów, z których większa część wyrok trybunału jako zaoczny i z jednego tylko śledztwa wypływający, mieniła nieważnym. Groźną też była — są słowa deputata — JM. Panu Staroście Bieckiemu (Franciszce Szembekowi, szwagrowi kasztelanica) potęga nowego męża obwinionej. Chcąc go tedy zniewolić do opuszczenia jej, poleca Kozakowi, aby wytoczył skargę przeciw samemu Domaszewskiemu, że broni kryminalistki, że mu wziął żonę, że jest współnikiem jej występku i t. d.

Wzięła znów górę sprawiedliwość — zdawało się, że dobra sprawa zatrzymuje już stanowczo; nietylko bowiem padł obojgu Domaszewskim wyrok infamii, lecz nawet w samo niedawno zawiązane stało wkradła się zdrada. Widząc, że siły jego nie dopisały, że wplątałszy się lekkomyślnie w intrygę, sam jest zagrożonym, przedsięwziął pan starosta łukowski wycofać się z żęcznie z niebezpieczeństwa, dla tem pewniejszego zaś ocalenia własnej osoby i wyciągnięcia ztąd jeszcze dla siebie korzyści, poświęcić żonę.

Z luźnych wzmianek o Domaszewskim trudno sobie o charakterze jego urobić pewne zdanie; stosownie do sprzecznych niejednokrotnie uwag wspomnianego już tylekroć deputata, możnaby go raz pomawiać tylko o słabość, to znów o przedajność i wyrafinowaną przewrotność. Nasz autor ma dlań słowo przygany za małżeństwo z Agnieszką, a zdaje się pochylać zdradzieckie z nią postąpienie, sprzedanie za judaszowe srebrniki.

To pewna, że nieteraz dopiero stał

się starosta łukowski „świadomym występkiem Agnieszki“ — że zdrady jego nie godzi się składać na karb zawodu, jakiego padł ofiarą, uważając ją do tej chwili za kobietę uczciwą. Był to widocznie mistrz obłudy i przewrotności, skoro nawet tak przebiegła jak Machówna kobietę udało mu się wywieść w pole. Ożenił się z nią w widokach wzbogacenia się, choć w nieprawym sposobie — porzucił ją i wydawał w ręce oprawców, gdy sprawa przybrała niebezpieczną postać, by wśród pomyślniejszych warunków znów do niej powrócić...

Śle więc w największym sekrecie przyjaciel do Szembeka, podejmując się wydać Agnieszkę, skoro ten postara się o zdjęcie z niego infamii i zarzutów współnictwa, a przytem wypłaci mu pewną kwotę, jakoby za wydatki złożone w tej sprawie...

Stanał układ, a za nim w ślad zdrada. Ufającą na ślepo, nie domyślając się niczego Kolbuszowiankę podstępnie wiedzie pod trybunał, każe jej iść między kramy a tymczasem nadeszła straż, i szepnięto instygatorowi:

— Oto ona, pochwyćciez ją!

Pojmawszy obżałowaną, przyprowadzono na ratusz — uwięzionej tymczasowo kazano się tłómaczyć. Lubo strzeżona, mogła jednak swobodnie z wszystkimi się widywać i rozmawiać.

Nie zrozpaczyła „mądra baba“ i teraz o swoim losie. Domyśliwszy się zdrady Domaszewskiego, jęła głosić, że ją mąż zaprzędał, że się zmówiono na jej majątek i życie, błagać pomocy i wsparcia od sądu. Sąd czy miłosierdziem zdjęty, czy też ze ułomności ludzka skłania się ku błędom, okazuje się dla uwięzionej pobłażliwym.

Na terminie Bartosz Zatorski przedkłada sędziom otrzymane przeciw Agnieszce akta dekretów i infamii, wymienia szereg zawiązanych przez nią małżeństw, wykazuje, jako zaślubiła najprzód jego, potem Collatego, dalej Rupniowskiego i Domaszewskiego — i żąda wymiaru sprawiedliwości. Na odwrót utrzymuje oskarżona, że kozaka obwieszono, i że miał inną żonę, nie ją* że

Collati nie był jej ślubnym mężem, że ona Zborowska Aleksandra, nie Agnieszka Machówna — a dla poparcia słów swoich powołuje się na świadectwo Zborowskich ze Zborowa.

Sędziowie raz do łagodności okazawszy pochopność, szli w tym kierunku dalej; nie uwzględniając przeto dawniejszego wyroku, wyznaczali na termin śledztwa obu stron dzień 12go września. Przygotowywała się znowu walka zacięta, jednemu sobie zwolenników i przyjaciół: dla kozaka starał się o świadków i dowody starosta biecki, dla Agnieszki starosta łukowski, który drugą z kolei popełniając zdradę, lubo od strony przeciwnej wziął był zapłatę, gdy gwiazda sprzedanej przezeń miłośnicy jaśniejszym znów zabłysła światłem, stał się ponownie gorliwym jej obrońcą, głosił że jest niewiną, że Bartosz Zatorski tylko nastawiony przez Szembeka, świadczy fałszywie.

W dzień sądu sprowadzili stronnicy Domaszewskiego i jego żony na trybunał Zborowskich-Mileńskich i tłum przyjaciół. Starosta biecki nie stanął; wszczął się tedy spór uporczywy, czy obecność jego konieczna jest czy nie.

Po długich sprzeczkach i wyczerpaniu z obu stron całego arsenału prawnych argumentów, zgodzono się jednogłośnie na odroczenie sprawy — Agnieszkę uwolniono z więzienia, kozaka zostawiono na wolnej stopie za poręczeniem jednego z osiadłej szlachty...

Partya Domaszewskich, ufna w powodzenie, do takiej urosła pychy i zuchwalstwa, że w tymże roku (1680) chciała przemocą zająć dzierżone przez Szembeka dobra Rupniowskich — ale starosta biecki, przygotowany na podobne zachcianki, ożem się przy własności utrzymał.

Najdzielniejszym poparciem sprawy Kolbuszowianki było uznanie jej przez poboczną linię Zborowskich. Jaką drogą pozyskano ich pomoc, jakie pobudki skłoniły ich do wydania fałszywego świadectwa — trudno rozsądzać. Dość że na następnym

trybunale (r. 1681) Zborowscy Mileńscy podali do akt grodu lubelskiego podrobiony rodowód i zaprzysięgli, że Agnieszka istotnie do ich rodziny należy. Sędziowie zaczęli porównywać prawdziwe dokumenta z fałszywymi, sprawdzać okoliczności czasu i osób. I wtenczas to wyszły na wierzch różne fałsze i kłamstwa — wykryła się cała intryga. Sama tak dotąd zręczna i przebiegła awanturница, uwikłała się we własnych zeznaniach — podała przeciwnikom broń przeciw sobie, pograżyła się już nieodwołalnie w przepaść.

Nie zaprzeczała ona pierwotnie, że dziecięce lata spędzała w Kolbuszowie, gdzie ją podczas nieporozumień między rodzicami wychowywać miała matka — później zaś utrzymywała stanowczo, że wioski tej nie zna wcale, że od kolebki jako sierota, rosła u różnych dworów. Co do swych stosunków familijnych opowiadała, że matka jej (jako było napisane w genealogii) z domu Kopciówna, wyszła najprzód za Domaradzkiego a następnie za Marcina Zborowskiego z Rytwian. Tymczasem zbijając ten wymysł, udowodniono jej, że żona wymienionego Zborowskiego nie nazywała się z domu Kopciówna, lecz Domaradzka, że po śmierci Marcina, który był jej pierwszym mężem, wyszła za Godlewskiego. Ze tak było a nie inaczej, poświadczyła owa mniemana matka Agnieszki własnym zjawieniem się na trybunale, kontraktami ślubnymi, kwitami grodowymi, podpisanymi już po owdowieniu w układach ze Zborowskimi, którzy popełnili krzywoprzysięstwo.

Wedle przedstawionej trybunałowi metryki, miała się Agnieszka rodzić r. 1651; okazało się zaś, że już dwa lata wpięrow, bo r. 1649 układała się owdowiała pani Zborowska o spadek po Marcinie z rodzonym jego bratem, Mikołajem, z czego oczywisty wniosek, że w dwa z górą lata po śmierci ojca na świat przyjść nie mogła.

K. K.

Anglią, ale tego nikt nie mógł przypuścić, ażeby nazajutrz po wyjeździe gościa, angielskie dziennikarstwo zmieniło ton swój stanowczo. Tymczasem jeden z najpoważniejszych organów londyńskich pospiesza z za pewnieniem, że wieści o entuzjastycznym przyjęciu cesarza rosyjskiego w stolicy angielskiej były znacznie przesadzone. Lud angielski nie może wzmówić w siebie sympaty dla monarchy, którego rząd nie dotrzymał danych przyrzeczeń w sprawie azjatyckiej i zawsze zagraża żywotnym interesom Anglii.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Austria-Węgry. Mowa którą dr. Rechbauer zamknął tegoroczną sesję austriackiej delegacji, sprawiła w politycznych kołach węgierskiej stolicy bardzo korzystne wrażenie. Pamiętają tu dobrze — pisze jeden z dobrze poinformowanych korespondentów peszteńskich — że dr. Rechbauer był do niedawna zupełnie odosobniony w zapatrywaniach swoich na sprawy wojskowe i bronił ciągle bez skutku systemu milicyi, gdy tymczasem cała Europa przychyliła się do systemu powszechnej służby wojskowej. Pamiętają tu także dobrze o tem, że dr. Rechbauer należał długo do grona delegatów, którzy zawsze starali się wykreślić jak największą sumę z budżetu ministra wojny. Mimo to w ostatniej dla armii tak przychylniej mowie dr. Rechbauera nikt nie widzi braku konsekwencji albo odstępstwa od zasad dawniej głoszonych, lecz wyraz trzeźwego, przedmiotowego studjum, które z czasem każdego rozsądnego i wolnego od uprzedzeń męża stanu skłonić musi do uniknięcia niedoścignionych ideałów i pogodzenia zapatrywań swoich z faktycznymi stosunkami. Jako prezydent izby deputowanych i delegacji dr. Rechbauer nauczył się stać po nad stronnictwami i ze spokojem wydawać sąd z stanowiska przedmiotowego. Ze dr. Rechbauera swobodnie i bez zastrzeżeń wypowiedział zdanie, które jest rezultatem długiej wewnętrznej walki z dawnymi zapatrywaniami — przynosi mu zaszczyt jak każdy czyn odważny. Sam fakt, że właśnie dr. Rechbauer uznał budżet wojenny usprawiedliwionym w obec dzisiejszego położenia europejskiego, że uwzględnił wyjątkowe położenie Austrii narażające ją na skutki każdego starcia, że wyraził uznanie dla czynności delegacyjnej i zgodził się na nią, wywoła w obu częściach monarchii korzystną opinię o uchwałach delegacji. Szczególne znaczenie ma mowa dr. Rechbauera dla tych żywiołów deakistowskich, które na ostatniej sesji delegacyjnej podnosiły zasadę oszczędności.

— Nowo mianowany poseł austriacki dla stanów zjednoczonych północnej Ameryki, baron Schwarz-Senborn, objawił życzenie porozumienia się przed wyjazdem do Nowego Yorku z reprezentantami austriackiego świata handlowego i przemysłowego w sprawie wywozu towarów do północnej Ameryki. Niedawno odbyło się w Wiedniu zgromadzenie takich reprezentantów. Najpierw zabrał głos fabrykant chirurgicznych instrumentów Leitner. Mowca żalił się na przedsiębiorców, trudniących się wywozem: hurtowników, którzy nadto wysoką stopą procentową utrudniają produkcję drobnego przemysłu. Handel instrumentami chirurgicznymi mógłby bardzo popłacać, gdyby niżono cło wynoszące 300% wartości. Właściciel magazynu futer Rasim, żalił się na amerykański system cłowy, który przy oszacowaniu towarów dozwala urzędnikom cłowym popełniać największe nadużycia. Bermann z Nowego Yorku odpowiedział na to, że amerykańskim urzędnikom cłowym nie może być zarzuconą samowolą, gdyż za pobiegą temu ustawa. Wyroby austriackie oszacowane bywają według cen tutejszych a nie według amerykańskich cen targowych, w skutek czego przy wymiarze cła często nakładane bywają wielkie kary pieniężne, co podniesie wywóz austriackich produktów do Ameryki. Ale przemysłowcy powinni przyczynić się do tego z swojej strony, wprowadzając harmonię pomiędzy ceną towaru a jego gatunkiem.

Zgromadzenie odpowiedziało na mowę barona Schwarza-Senborna okłaskami i podziękowaniem. Jeden z obecnych przemysłowców interpelował barona Schwarza w sprawie amerykańskiej wystawy powszechnej. Baron Schwarz odpowiedział, że niema autentycznych dat o tem dotąd jeszcze, tylko prywatnem przedsiębiorstwie. Baron Schwarz rozmawiał w tej sprawie z amerykańskim posłem w Wiedniu przed jego wyjazdem i prosił go, ażeby wyjednał u rządu amerykańskiego ułatwienia dla transportu przedmiotów na wystawę przeznaczonych. Przemysłowcy austriaccy powinni gorąco zająć się udziałem w tej wystawie, traktując tę sprawę wyłącznie ze stanowiska handlowego.

Fabrykant mebli Frankl wykazywał, że wywóz mebli i towarów tokarskich z Austrii do Ameryki odbywa się obecnie w wielkich rozmiarach. Przedsiębiorca Kanitz prosił barona Schwarza, ażeby wpływał na zniżenie cła, przez co umożliwioną zostanie konkurencja z amerykańskimi towarami.

Baron Schwarz-Senborn oświadczył przedewszystkiem, że przyjął posadę posła w Ameryce w tem przekonaniu, iż na niej przysłużyć się może interesom austriackim. Nie może on zakładać towarzystw dla przywozu i wywozu towarów, ale stanowczo zapewnia, że jak w Anglii i Francji tak i w Ameryce będzie bronić przemysłowców austriackich. Poseł nie może zmienić polityki cłowej, ale reforma cłowa i bez jego wpływu w krótko nastąpi w Ameryce. Przedsiębiorcy austriaccy powinni w razie jakiegokolwiek sporu, zwracać się bezpośrednio do konsulatów. Mowca postara się o to, ażeby konsulowie spełniali obowiązki swoje, a skoro skończy się peryod kongresu w Waszyngtonie, osobiście zwiędzi wszystkie konsulatory austriackie i zwróci ich uwagę na pewne artykuły. Mowca starać się będzie zapoznać Amerykę z przemysłem austriackim.

Niemcy. *Germania* z 26 b. m. zamieszcza następujące doniesienie o śmierci Mallinckrotda: „Podpisani, jeszcze w Berlinie przebywający członkowie frakcyi centrum w parlamencie niemieckim i pruskiej Izbie deputowanych spełniają smutny obowiązek w obec swych kolegów w parlamencie i wszystkich katolików tak w Niemczech jak i za granicą, donosząc, że Bóg w niezbadanych wyrokach swoich powołał do siebie swego sługę a naszego dzielnego przodownika Hermana Mallinckrotda, em. radcę rządowego i właściciela dóbr rycerskich w Nordborchen, który licząc lat 53, miesiąc 3 dziś o godzinie 10 min. 45 przed południem tu w Berlinie zmarł na zapalenie płuc.

Polecamy drogą jego duszę modłom tych wszystkich, którzy wielkość straty naszej czują razem z nami, mianowicie zaś modłom wszystkich kochanych kolegów w parlamencie i duchownych.

Berlin, 26 maja 1874. *Reichensperger, Häuffer, Forcade de Biaix, Kochann, dr. Krebs, dr. Lieber, Müller, Schröder, br. Thimus.*

Germania pisze o sobie: „Dochodzi nas wieść żałobna, która największą boleścią przepelnia serca wszystkich katolików niemieckich. Śmierć wybrała sobie ofiarę w szeregu naszych zastępców i porwała najdzielniejszego z pomędzy dzielnych: Hermann v. Mallinckrodt umarł!

Zaledwie skończyła się ostatnia sesja parlamentarna, w której, z najświetniejszym talentem, z wielką odwagą, z niezłomnem poświęceniem mimo nadwężonego zdrowia w najdrażliwszych rozprawach walczył za naszą świętą sprawę, gdy nagle powaliło go na łóżko boleści zapalenie płuc i błony opłucnej, którego bezpośrednim powodem było przeziębienie. Długo tłumiona choroba w kilku dniach wyczerpała jego siły: skończył dziś zrana o trzy kwadranse na jedenastą, ściskając jedną ręką dłoń swej młodej małżonki, w drugiej zaś trzymając krzyż, za który walczył, wyczerpał swe siły. Smutni stoimy u trumny najszlachetniejszego męża, tak smutni, jak po stracie brata, lub ojca. Korzymy się w obec wyroków Pana, który swego wojownika w pełni chlubnego działania powołał do spokoju rajskiego Milionu serc katolickich, które zmarłego czciły i kochały. wnoszą zaś do Nieba gorące modły. *Requiescat in pace.*

— Uwieszenie ks. biskupa paderborskiego dotąd jeszcze nie nastąpiło, lubo przed kilkoma dniami pojawił się już w tym celu urzędnik policyjny. Ks. biskup jednak przedłożył świadectwo lekarskie, stwierdzające, że przy obecnym stanie zdrowia nie mógłby bez narażenia życia oddychać powietrzem więziennem. *National Ztg.* pociesza się, że uwieszenie ks. biskupa nie na długo zostało odwołane.

— Dzienniki pruskie przestrzegają mniej zamożnych poddanych niemieckich przed wychodźstwem do Francji. Nadmienają przy tem, że dawniej już urząd kanclerski zalecał rządowi Rzeszy, by przy wydawaniu paszportów zwracały uwagę osób interesowanych, że we Francji nader trudno jest Niemcom znaleźć odpowiednie zajęcia, a do powrotu zbywa nieraz na środkach.

— *National Ztg.* podaje wiadomość, że rząd niemiecki w porozumieniu (?) z francuzkim zamierza wyprowadzić ostateczne konsekwencje z opcyi narodowościowej mieszkańców Alzacy i Lotaryngii Ci, którzy głosowali za narodowością francuzką, a pozostali mimo to w zabranych krajach, mają być niebawem wydalenii za granicę.

— Rząd ma wkrótce nabyć pałac Radziwiłłowski w Berlinie, poczem wprowadzi się tam książę Bismarck.

Francya. Thiers przyjmował 24. maja dwudziestu pięciu delegatów departamentu Gironde, którzy mu wręczyli medal pamiątkowy w dowód uznania ze strony mieszkańców tego departamentu; nadto wręczyła ta deputacja Thiersowi adres, w którym wyliczone są zasługi, jakie Thiers położył około dobra Francji. Były prezydent republiki miał do deputacji następującą przemowę:

„Moi Panowie! Dziękuję wam za wasze przybycie, za tak piękny dar a szczególnie za uczucia, jakie mi wyrażacie w adresie. Zdaje mi się, że byłbym zasłużył w zupełności na uczucia, którym dajecie wyraz; lecz uległość moja była powodem, że tylko na pewną część tych uczuć sobie zasłużyłem. Jestem zachwycony, że mogę mówić poufnie z reprezentantami departamentu Gironde, w których kole otrzymałem władzę i pierwszy z niej użytek zrobiłem.

Cieszy mię to, że właśnie 24. maja możecie być moimi sędziami. Gdy Zgromadzenie narodowe, rok właśnie temu, uczyniło użytek z przysługującego mu prawa i oddało się odemnie, nie mógł nikt — w obec uspokojenia kraju, przywrócenia porządku i uwolnienia terytorium — twierdzić, jakobym zły był zrobił użytek z nadanego mi pełnomocnictwa. Lecz mimo to robiono mi zarz t, który w tem polegał, że nie torowałem dróg dla przyszłej monarchii.

Moi Panowie! Byliście świadkami tego, co się w ówczas działo, więc zwracam się do was i zapytuję was, czy można było w ówczas w obec sympatyj, jakie cała poludniowa Francya dla republikańskiej formy rządu żywiła i w obec postawy Paryża, który w ówczas jeszcze ogromnymi siłami rozporządzał, pytam się czy wśród takich okoliczności można było proklamować monarchię? Czy mogliśmy byli objąć rząd i utrzymać powagę Zgromadzenia narodowego, gdybyśmy byli oświadczyli, iż Zgromadzenie narodowe w tym celu się zebrało, aby znieść republikę? Zresztą pytam się, czy uczynił kto w ówczas wniosek przywrócenia monarchii? Słyszałem wprawdzie nie raz utyskiwania znakomitych deputowanych, którzy się na to uralali, lecz mimo to nikt takiego wniosku nie postawił.

W miesiąc później musieliśmy stanąć pod murami Paryża, aby wyrwać piękną stolicę z objęć okropnej anarchii; w tym czasie byliśmy już zmuszeni oświadczyć imieniem Zgromadzenia narodowego, że walczymy nie w interesie monarchii lecz zagrożonego porządku społecznego; czy mogliśmy w ówczas proklamować monarchię? Pod hasłem republiki udało nam się nadspodziewanie utrzymać przez dwa lata spokój w kraju i w tym to właśnie czasie dokonałem dzieła, o których Panowie z taką przychylnością w adresie swym wspominacie. Czy wiecie Panowie, co było prawdziwą zasługą moją i moich kolegów w sprawach, o których wspominacie? Oto, żeśmy pojęli do kładnie sytuację i żeśmy się spostrzegli, iż w obecnych stosunkach jedynie republikańska forma rządu jest możliwą. Był to ów krok roztropny, o którym przed kilku tygodniami wspominałem i na który zdobyć się trzeba, jeżeli kraj ma mieć zaufanie w publicznej bezpieczeństwo i jeżeli ludność ma nabrać ochoty do pracy, bez której interesu materialne rozwinąć się nie mogą.

Wypadki ostatnich dni są zresztą najlepszym dowodem prawdziwości tego, co mówię. Czy mężowie, którzy po mnie ster państwa objęli, aby przywrócić monarchię, której ją przywrócić nie chcieli, proklamowali może monarchię? Mieli na to cały rok czasu, mieli za sobą powagę większości Zgromadzenia narodowego, mieli władzę, którą bezwzględnie wykonywali a mimo to wszystko upadli i nieprzywrócili monarchii. Nikt nie śmie utrzymywać, że następcy moi nie chcieli tego uczynić, jeżeli jednak tego nie uczynili, pochodzi to tylko ztąd, że nie byli w stanie tego uczynić. Powie może kto, że stronnictwa parlamentarne stały tu na przeszkodzie. Lecz czemuż są te stronnictwa? Są to masy narodu francuzkiego, które żyją sobie utrzymywania republiki; są to dalekie stronnictwa monarchiczne, które żądają monarchii, lecz nie jednej i tej samej, a które przeciw jednej z trzech monarchij wystąpią, jeżeliby się na przywrócenie innej zaosilo. Oto, Panowie! nauka, jaką nam data 24. maja wskazuje. Nie oskarżajmy przywódców stronnictw, które mię obaliły, nie drażnijmy ich, lecz starajmy się przyswoić sobie naukę, jaką nam dają wypadki dni ostatnich,

Wiadomo, jakie trudności musiano zwalczać, aby utworzyć gabinet; pochodzi to ztąd, iż sfery decydujące nie uznają prawdziwości słów, które wypowiedziałem. Zgromadzenie narodowe jest wyrazem różnic, które w całym kraju pod względem kwestyj politycznych występują. Nie powstawajmy przeciw naszej reprezentacji, szanujmy ją i czekajmy dalszych jej uchwał. Przy wystąpieniu szych reprezentantów nie miał kraj na myśli ograniczać trwania Izby i wskazywać jej co ma czynić; pozostawił on to roztropności i rzetelności swoich reprezentantów,

Jeżeli zaś Izba przekona się, iż nie zdoła nic uczynić a mimo to nie uchwali rozwiązania, natenczas przekroczy ona granice, które rozsądek każdemu obradującemu zgromadzeniu przepisuje i wskazuje. Co do mnie, nie życzę sobie niczego bardziej, jak utrzymanie porządku publicznego, zgody między współobywatelami, miłości moich przyjaciół. Dziękuję wam jeszcze raz za okazane mi dowody życzliwości, pozdrawiam was i waszych współobywateli, serdecznie ściskając rękę czcigodnego waszego mera.

— Odniesione przez Bonapartystów zwycięstwo przy wyborze uzupełniającym w Nievre wywołało popłoch w wszystkich innych stronnictwach, a to tem bardziej, ileże zwycięstwo to przypało właśnie w chwili wielkiego przesilenia gabinetowego a nawet rządowego. Bonapartysty, zdaniem *Köln. Ztg.* zawdzięczają wybór Filipa Bourgoing głównie ks. Brogliemu, który w departamencie tym złożył z urzędu wszystkich niemal merów republikańskich a zastąpił ich merami, którzy za czasów drugiego cesarstwa ten urząd sprawowali; powtóre przyczyniła się do zwycięstwa Bonapartystów i ta okoliczność, iż ks. Broglie nie chcąc z powodów politycznych popierać kandydata legitymistycznego hr. Pazzis, polecił władzom administracyjnym, aby w obec kandydatury Bourgoing'a zachowały się z przychylną neutralnością, co w języku urzędowym francuzkim oznacza, aby bądź co bądź nie dopuściły wyboru kandydata republikańskiego i legitymistycznego. W obozie republikańskim panuje z tego powodu wielka niechęć ku monarchistom. *Temps* woła: „Monarchiści w skutek zapamiętałej swej polityki pracują od roku nie dla siebie lecz dla Bonapartystów. Ci ostatni najwięcej mieli korzyści z zamachu parlamentarnego z dnia 24. maja. Koalicya parlamentarna, do której zostali wciągnięci, nadała im znaczenia, o jakim oni po zawotowaniu detronizacji Bonapartystów nigdy nie marzyli. Coby pomogło ograniczenie prawa powszechnego głosowania ludziom, którzyby byli znaleźli miejsce w senacie i w radzie stanu, którzy przez arystokrację parlamentarną za sprzymierzeńców byli uważani i którzy utrzymali swe dawne posady merów. Wynik takiej pięknej polityki można było przewidzieć. Monarchiści nie zyskali ani jednego okręgu wyborczego a natomiast zrehabilitowali Bonapartystów.“

Włochy. *Czas* umieszcza brewe papieża Piusa IX. „do Arcybiskupa Rusinów lwowskiego, halickiego i kamienieckiego, i do innych biskupów tegoż obrządku w łasce i wspólności ze Stolicą Apostolską zostających.“ — Nie mogąc dla braku miejsca podać dokumentu tego w całości, ograniczamy się na powtórzeniu ważniejszych ustępów.

Na wstępie powiada papież, że od początku panowania swego wszelkich dokładał starań, aby obrządki kościołów katolickich wschodnich święcie i nietykalnie były zachowane i strzeżone. Poprzednicy jego czynili to samo jak świadczy buła Klemensa VIII z r. 1595, brewe Pawła V. z r. 1615 i encyklika Benedykta XIV z lat 1743 i 1755.

Troskliwość ta o zachowanie w całości dawnych liturgij nie była jednak na przeszkodzie wprowadzeniu do liturgij wschodnich innych także obrządków, lecz działo się to zawsze w porozumieniu z Stolicą Apostolską.

Oduosi się to także do porządku liturgicznego Rusinów „których rzymscy papieże otaczali zawsze szczególną życzliwością i osobliwymi laskami.“ — Niekrodostrzegali jakiego niebezpieczeństwa, któreby mogło zagrozić wierze Rusinów, podnosili bezzwłocznie swój głos; allokucya Grzegorza XVI z 22. listop. 1839 pamiętną jest wszystkim.

Delej przypomina papież konkordyę z r. 1863 zawartą dla uregulowania stosunków między duchownymi obrządkiem łacińskiego i greckiego w dyecezyi lwowskiej. Tu przechodzi papież do właściwego przedmiotu *breve* t. j. do sprawy unitów w dyecezyi Chełmskiej, i mówi między innymi: „Świeżo doniesiono nam, że między tymi katolikami grecko-ruskiego obrządku zacięty spór o sprawy liturgiczne został podniesiony, i że są niektórzy, co choć w duchownym znajdują się stanie, ubiegając się za nowością, wprowadzają z własnego upodobania reformy św. obrzędów, bądź od niepamiętnego czasu chwalębnie używanych, bądź uroczyście zatwierdzonych przez Synód Zamojski, który Stolica Apostolska pochwaliła.

„Lecz bardziej nam jeszcze dolega i głęboką boleścią serce Nasze przejmuje to, czegośmy świeżo dowiedzieli się o najsmutniejszym stanie chełmskiej Dyecezyi. Gdy bowiem jej Biskup, którego My Sami przed kilkoma laty postanowiliśmy, i który dotąd duchowym węzłem z nią jest połączony, z niej oddalił się, jakiś fałszywy admi-

nistrator, którego My już poprzednio urzędu biskupiego niegodnym być uznaliśmy, nie wahał się bynajmniej przywłaszczyć sobie władzę kościelną, podeptał wszystko we wspomnianej diecezji, a szczególnie Liturgia kanonicznie utwierdzoną, na własną rękę pomieszać i zawikłać.

Z żalością mamy przed oczyma okólnik z dnia 20. października 1873, którym nieszczęsny ów kłamany administrator po wazę się nabożeństwo i św. Liturgia odmienniać, w tym wyraźnie duchu, aby w katolickiej diecezji chełmskiej schizmatyka nastąpiła liturgia; i dla oszukania ludzi prostych i nieświadomych i dla łatwiejszego zapędzenia ich do schizmy, nie wstydzili się on przytaczać niektórych Konstytucyj Stolicy Apostolskiej, i przekraczając je na swój sposób, nadużywać ich podstępnie.

Zresztą, co wspomniany okólnik o sprawach liturgicznych stanowi, to każdy widzi, iż żadne jest i nie jest znaczące, i jako żadne i zupełnie nie jest znaczące My, Apostolską Naszą powagę, ogłaszamy. Przedewszystkiem bowiem, wspomniany fałszywy administrator zupełnie jest pozbawiony wszelkiej kościelnej władzy, gdyż mu ani prawy Biskup przy swoim oddaniu, ani później Stolica Apostolska nigdy nie przekazali, a zatem dla każdego wi doczne jest i jawne, że on nie wszedł przedzwani do ołtarza ołtarza, ale wszedł inną drogą i za intruza ma być poczytany.

Powołując się dalej na św. kanony kościoła, które polecają aby starożytnie wschodnie obrządku, prawie wprowadzone, święte też były zachowywane, protestuje papież przeciw t. z. „oczyszczeniu obrządku wschodniego, pod którym to pozorem nie inny kryje się zamiar, jak postawić zasadzki wierze chełmskich Rusinów, których oderwać od kościoła katolickiego i popchnąć do herezy i schizmy usiłują ludzie przewrotni.“

„Atoli, w spośród najszlachetniejszych jakie na nas wszędzie spadają ucisków, pociesza Nas i uwesela przechwałkami i prawie bohaterki widok dzielnego i wytrwałego ducha, Bogu, Aniołom i ludziom świeżo okazany przez Rusinów Chełmskiej Diecezji, którzy odrzucając bezczelne fałszywego administratora rozkazy, woleli raczej wycierpieć wszelkie zło a nawet życie swe na niebezpieczeństwo najwyższe narazić, aniżeli ponieść na wierze uszczerbek i odstąpić od katolickich obrządków, które oni od przodków swoich wzięli i oświadczyli, że je w całości i nieetykalnie na zawsze przechowają.“

W końcu wzywa papież biskupów ruskich, aby nie oszczędzali żadnego trudu w celu stłumienia wszelkiego w rzeczach liturgii zamieszania, jakie przez „złych ludzi“ wywołane zostało.

Brewe datowane jest z 23. maja b. r.

Hiszpania. Korespondent wiedeńskiego *Vaterland* pisze z Bayonny 24. Maja: „Wedle depeszy z Durango z 19. Maja ob sadzili Karliści po kilku szczęśliwych potyczkach, napowrót wszystkie wzgórze w okolicy Bilbao, mianowicie zaś wzgórze Santo Domingo, na którym przed odsieczą ustawiona była główna bateria Karlistów; zajęli również miasteczko Deusto poniżej Bilbao nad Nervionem położone, przez co przecięli komunikację tego miasta z Portugalią. W potyczkach tych wzięli Biskajczycy 40 jeńców i zdobyli 52 pak z 52.000 naboju i 42 karabinami. Valdespina kieruje znów oblężeniem, główną kwatery jego jest Galdacamo, główne siły ustawione są w Larrabezna i San Miguel de Basauri. Velasco z Kastyljczykami stoi w rezerwie w Arri-Goriaga; Larramendi i Mendiri zajęli pozycje więcej na zachód ku Valmaseda. Dorregaray stoi naprzeciw Conchy w pobliżu Mirandy; fort la Guardia zdobył on na nowo.“

Karliści zburzyli telegraf między Castro Urdiales a Portugalete. Dnia 20. Maja uderzył Guttierrez na czele 1300 ludzi na wieś Ramales pod Santanderem, w skutek czego zabarykadowano bramy tego miasta w obawie napadu.

Z Katalonii dochodzi również wiadomość o kilku bitwach. W jednej potyczce w Walencyjskiem dopuścili się Serraniści oburzających okrucieństw, które tak opisuje pewien naoczny świadek: „Dnia 4. Maja wyruszył wódz republikański La Guardia z Castellon de la Plana (w Maestrzago) na czele kolumny 2000 ludzi w kierunku Borricol, gdzie stoi batalion Karlistów pod dowództwem Viscarra, liczący około 900 ochotników. Viscarra obsadził zamek miejscowy i bronił się uporczywie. Widząc to republikanie pochycili pewną liczbę kobiet okolicznych i kazali im iść na czele swoich kolumn, aby tym sposobem uniemożliwić Karlistom strzelanie. Pomimo wszelkiej ostrożności Karlistów, dwie kobiety i jedno dziecko padły ofiarą. La Guardia kazał wtedy księżom z Borriol, aby przynieśli petroleum i podpalili zamek; ci jednak oświadczyli, że wolą raczej śmierć ponieść, niż usłuchać takiego rozkazu. La Guardia

zmuszony był wreszcie do odwrotu, bowiem Karlistom nadszedł w pomoc Valles. La Guardia powiódł z sobą rannych na ośmiu wozach do Castellon.

Podczas walki dostał się jeden Karlista w ręce republikanów; ucięto mu uszy, i zawieszono w tryumfie do Castellon. Tam jedno ucho pokrajano w drobne kawałki i rozdano między załogę, drugie przybito na murze koło bramy i umieszczono taki napis: „Jest to ucho Karlisty, które ja, Wincenty Andres odciałem.“ Tak prowadzą wojnę ci postępowi i liberalni republikanie.“

KRONIKA

○ **Kolej Karola Ludwika** postanowiła budować sobie małą kolej uboczną. Przy rekonstrukcji budowy nazimniej i przy równoczesnym zmianianiu szyn i pociągów na tej kolei w przestrzeni ze Lwowa do Krakowa użyty być musi najlepszy rodzaj żwiru; aby się zatem z łatwością w dobry żwir zaopatrzyć wybuduje kolej Karola Ludwika nowe skrzydło szyn między Tarnowem a Bogumiłowicami. Odnośna ta kolejowa iść będzie do Dunajca, gdzie się w obfitości znajduje żwir potrzebny. Ministerstwo handlu pad dniami 8. maja zgodziło się w zasadzie na ten projekt, a polityczne zbadanie tego żwirowego szlaku odbędzie się wkrótce.

○ **Po przywróceniu komunikacji** na kolei Karola Ludwika między Jarosławiem a Radymnem ruch tak był wielki, że ledwie mu podolać było można. Wszystkie planem jazdy objęte pociągi były wustawicznym obrocie

≡ **Na dworcu w Czerniowcach** stanie nowy magazyn, przeznaczony wyłącznie na skład palnych i łatwo eksplodujących towarów. Przykład godny naśladowania dla innych kolei.

— **Jedynasty wieczór Towarzystwa muzycznego** odbędzie się dziś, w piątek, o godzinie 6. z wieczora w sali ratuszowej, o następującym programie: 1) F. Chopin. *Trio*, odegra panna Reuter i pp. Bruckmann i Wollmann; 2) *Spiel*. 3) W. Czerwiński *Sonata* na fortepian i wiolonczellę, odegra autor i p. Wollmann; 4) *Spiel*; 5) W. Czerwiński. *Medytacja* na temat preludji (*H-moll*) S. Bacha, odegra autor i panowie Bruckmann i Wollmann

— **Dziś pierwszy występ** gościny p. Jana Edgara, artysty teatru miejskiego w Berlinie w roli króla Bolesława Śmiałego w *Mnichu* Korzeniowskiego. Występy p. Edgara tem żywsze będą w publiczności Lwowskiej zajęcia ile że młody artysta w szerokiach kołach naszego miasta jest starym znajomym. Drugi raz wystąpi p. Edgar w niedzielę w roli Mefisty w *Fauscie* Goethego.

— **Rzadki zabytek** wykopano w Rzeszowie przy budowie bursy gimnazjalnej w miejscu zwanem Eberhardówką. Jestto kula szklana, owalna, w czwartej części napełniona płynem. Zabytki takie, pocytywane za Izawicę, należą do wielce rzadkich, szczególnie jeśli cało są dochowane. *Czas* pisze, że św. p. Aleksander hr. Przezdziecki ledwie kilka znalazł w zbiorach europejskich Gabinet archeologiczny wszechniży Jagiellońskiej, który posiadał już dwie takie kulki, obecnie od księdza Dymnickiego, katechety gimnazjalnego, zyskał tę trzecią, rzeszowską, stosunkowo do innych wybornie dochowaną, a nader wielką, bo 56 millimetrów mieszczącą w średnicy.

— **P. Juliusz Kossak**, znakomity nasz malarz — akwarelista, ofiarował na rzecz krakowskiego zakładu Śgo. Józefa dla osieroconych chłopców pigułkę akwarelę, przedstawiającą luzaka na koniu kozackim, prowadzącego konia arabskiego w bogatym ryszunku. Obraz ten znajduje się obecnie na wystawie nie ustającej sztuce pigułkowych w Krakowie.

— **Nowy sposób zczepiania i odzeczepiania wagonów** wynalazł inżynier asystent kolei Karola Ludwika, p. Müller. *Czas* donosi, że dnia 17. b. m. odbyła się w dworcu krakowskim próba narządu p. Müllera, na który wynalazca uzyskał już patent. Wynalazek polega na tem, że usuwa konieczność wchodzenia między wagony celem ich zczepiania, co jest przyczyną częstych wypadków w służbie kolejowej. Próba wspomniana odbyła się w obecności wszystkich wyższych urzędników technicznych i znawców kolei Północnej i kolei Karola Ludwika. Z wszelką dokładnością i szybkością zczepiano i odpinano wagony na nowy sposób. Wagon opatrzone narząd p. Müllera odszedł do Lwowa dla próby głównej. Ponieważ Stowarzyszenie kolei żelaznych niemieckich rozpisало konkurs na dzień 1. lipca b. r. na narząd tego rodzaju, będzie więc pan Müller mógł z wynalazkiem swym ubiegać się o nagrodę konkursową.

— **Prawnika** nr. 21. zawiera: O prawem znaczeniu podpisów na wekslu przez Józefa Louis. — O dowodzie z wysłuchania stron jako świadków, przez Dra. Augusta Balsitza. — Przegląd tygodniowy. — Praktyka sądowa i admin. — Uwagi nad sprawozdaniem za rok 1873 z czynności sądów pierwszej instancji w sprawach karnych w Krakowie, skreślił profesor

dr. Bojarski. Wiadomości potoczne. (Słownik prawniczy; Konkursy; Korespondencya od Redakcyi.)

** **Pożar od piorunu.** Dnia 22 maja około godziny 2. z południa uderzył piorun w stajnię gospodarza Dmytra Dutki na Iwanikach, przysiółku gminy Bonowa w starostwie Jaworowskim, w skutek czego zgorzały dwie stajnie, dwie stodoły, wozownia i pomniejsze budynki i sprzęty gospodarcze, tudzież 100 miar płótna, krowa i cielę. Szkoda nieubezpieczona wcale wynosi przeszło 800 złr

** **Powódź w starostwie Niskim** szczęśliwszy miała przebieg niż w innych sąsiednich, z powodu głównie szerokiego koryta Sanu w tych stronach. rzeka bowiem nie wzbierała nagle. Nie obyło się jednak i tam bez szkód w uprawnych polach i łąkach położonych w nizinach; w jednej wszakże tylko gminie, w Przyszowie, musiano rozebrać przed wodą trzy stodoły i jedną chałupę, a na drogach krajowych zabrała woda dwa dłuższe mosty.

— **Trzęsienie ziemi** po dwakroć dało się uczuć dnia 19. b. m. na stacyi kolei Południowej St. Peter w Krainie, a mianowicie o godzinie 5 z rana i o tej samej godzinie wieczornej. Wstrząśnienie trwało każdym razem trzy sekundy i posuwało się w kierunku północnym.

— **Jak wytrwałę są rośliny na mroź**, dowodzą świeżo ogłoszone badania w tej mierze profesora dr. Goeperta. Uczony ten znalazł że nasiona niektórych roślin, jak mianowicie z gatunku *Commelina sativa* kielkują jeszcze w temperaturze + 10 R. Rośliny wodne, jak *Nymphaea alba*, *Limnanthemum nymphaoides* i inne rozwijają się prawidłowo pod lodem w cieple + 20 po + 30 R. w czasie od połowy grudnia do połowy lutego. Życie roślin ustaje dopiero po zupełnym ścięciu się w lód ich soków; do czego częstokroć większego potrzeba mrozu niż do zamrożenia wody

— **Powolność małżeńską.** W jednym z dzienników amerykańskich znajdujemy taką anegdotkę: Trzej nowojorscy łobuzy, wracając późną nocą z kawiarni, przy rozstaniu dali sobie słowo, że każdy z nich bezwarunkowo wypelni rozkaz swej żony, którą zapewne zbudzi z słodkiego snu za przybyciem do domu. Ułożono się, że któryby niedotrzymał słowa, zapłaci na drugi dzień 5 dolarów kary. Nazajutrz trzej małżonkowie o godzinie oznaczonej stawili się w umówionem miejscu i wszyscy po kolei zdawali sprawę z przysięgi, jakich doznali za przybyciem w nocy do domu. Zaczął master Walker wyznaniem, że kiedy niepewnym krokiem po ciemku chciał się dostać do łóżka, zawadził o niecki z kisańcem ciastem; na ten turkot żona ocknąwszy się ze snu zawołała: „Rrr! kiedy tłuczysz się o noc jak Marek po piekło i przewracasz mi ciasto, to już lepiej odrazu cały się skap w tem cieście.“

„Jeśli taka wola twoja, kochana Maggie“ — odparł krótko Walker, rozciągnął się jak długi w cieście i cichutko potem zasnął do łóżka pod kołdrę! — Brown opowiadał: „Żona i oja przebudziła, się kiedy przechodząc przez pokój, potrąciłem serwantkę Trzęsąc się od gniewu rzekła sarkastycznie: „Mój kochany, kiedy tak mię kochasz, że pijany wracasz teraz dopiero do domu, abym nie miała spokoju i w nocy, to najlepiej przewrócić już całkiem na ziemię tę nieszczęsną serwantkę“ Na te słowa — dodał Brown — jak się podszedłem pod serwantkę, jak pełną całą siłą — aż ze wszystkim szkłem i porcelaną leżała na ziemi w tysiącnych czerepach miałem za to potem od mojej pani scenę, której nie zapomnę póki życia.“

Skończył i przyszła kolej na trzeciego łobuza; ale master Wilson od początku bardzo kwaśną okazywał minę; z widoczną goryczą tak zaczął narzekać: „Kiedy przyszedłem do domu i na palcach przebieierałem się do łóżka, żona noja huknęła nagle; „Idź na złamanie karku ty opoju nocny!“ — Panowie! — dodał nieszczęśliwy Wilson, daruję tego, że nie przeniosłem na siebie spełnienia tego rozkazu! Oto grzywna za nie stałość — składam w ręce wasze pięć dolarów, a gotów jestem złożyć i drugie tyle, abyście tylko nie pytali mnie co się dalej działo ze mną tej szkaradnej nocy.“

NOTATKI LITERACKO-ARTYSTYCZNE.

➤ **Życie za cara** (*La vita per lo Czar*) opera rosyjskiego kompozytora Glinki, doczekała się w dwadzieścia lat po śmierci autora, przedstawienia w Medyolanie, w teatrze *Dal Verme*. Stało się to dzięki staraniom i zabiegom księżny Gorczakow, która przybywszy umyślnie do Medyolanu, poświęciła na kosztą wystawy, przekładu i t. p. z aczną sumy. Główną partję wykonała Rosyanka, panna Menżyków, która spiewała ją wielokrotnie w Petersburgu. Akcyja libretta dzieje się w Rosyji w czasie wyprawy polskiej r. 1613. Chłop rosyjski, Susanin, któremu Polacy kazać wskazać pałac cara, zawiadamia swego monarchę, Michała Romanowa Federowicza o grożącym mu niebezpieczeństwie, sam zaś prowadzi ich jako przewodnik na błędne manowce, gdzie wszyscy wraz z poświęcającym się za cara wieśniakiem giną głodową śmiercią. *Życie za cara* sprawiło na włoskiej publiczności, jak zapewnia

Gazetta dei teatri dość dobre wrażenie; zawiódł tylko lubownikowi baletu polskowiak, albowiem Włosi oczekiwali po tańcu krakowskim z początku XVII. wieku swywoły dzisiejszego kankana i odpowiedniego kostumu.

➤ **Na cześć Aleksandra Manzoni** świeżo napisaną mszę Verdiego, odspiewano na dniu 22. b. m. w kościele św. Marka w Medyolanie. Krytyka zarzuca jej zbyt teatralną formę, z wyjątkiem *Agnus Dei*, o niezrównanej prawdziwie anielskiej melodji. Słusznie zauważył jeden z recenzentów włoskich, że malarze Italii, którzy się kształcili na Michale Aniele, Girlandaju i Luinizem ztracili uczucie religijne, nie zdolni odtworzyć niebiańskiej słodyczy i wyrazu twarzy Madonny, — kompozytorowie zaś, którzy się zaprawiali na takich mistrzach jak Palestryna, Marcello, Pergolese, Cherubini, nie posiadając również ich głębokich uczuć religijnych nawet w kościelnych utworach uwytadniają ziemskie tylko namiętności. Msza Verdiego ma być również w krótkie odspiewaną na scenie opery komicznej w Paryżu.

➤ **Wydawnictwo Strzechy** uwiadomiamia abonentów, że „z powodu zmniejszającego się coraz więcej udziału Publiczności dla tego pisma ujrzało się zmuszonym, zawiesić zupełnie wydawnictwo jego.“

TEATR

(K.) Jeśli *Rosenmüller i Finke*, stara komedia Töpfera, miała w Niemczech powodzenie, zawiadując je nie literackiej wartości, ale poruszeniu żywotnej tam kwestji, ale tendencyjności swojej. W naszym jednak społeczeństwie ani przedmiot ani typy sztuki nie mogą budzić sympatyj, ani nawet zajęcia. Töpfer należy do rzędu tych pisarzy, co umieją wyzyskać prądy i namiętności chwili dla wywołania krótkotrwałego efektu. To też utwory tego rodzaju doznają zwykle hałaśliwego, sztucznego rozgłosu dziś, by wedle zasługi utonąć w „fali zapomnienia“ nazajutrz, — zupełnie odwrotnie jak dzieła, wyższej niespożytej wartości, lekceważone nieraz przez chwilę obecną dla tego, że jej nie schlebają i nie naginają się do jej pojęć i zapatrywań a ocenione i uznane dopiero przez sprawiedliwszą potomność.

Tak ze względu na okolicznościowy, obcy a nawet wstrętny nam temat, jak i na podeseż już lata komedji, nie uważamy „*Rosenmüllera i Finke*“ za szczęśliwy nabytek dla lwowskiego repertoaru. Wobec szczupłych sił naszego personelu i ograniczonego czasu do wyuczenia się ról nowych, należałoby być —

ostrożnym, starać się przedewszystkiem o sztuki niezaprzeczanej i ogólnej wartości. Znany antagonizm, rozdzielający w Niemczech stan kupiecki od wojskowego, posłużył autorowi za wątek. Główną przyczyną tej nieprzyjaźni jest niewątpliwie krańcowość i wyrodzenie się obu kast: bezduszny materializm i bezwzględne uwielbienie złotego cielca z jednej — buta i zuchwałość bez granic z drugiej strony. Pisarz przedstawiający starcie wrogich sobie żywiołów z obywatelską myślą wpłynięcia na ich poprawę i pojednanie, chcący *ridendo castigare mores* — powinien stanąć na całe bezstronnym stanowisku, nie oszczędzać ani tych ani owych. Nie wznosił się tak wysoko Töpfer; to też dzieło jego jest tylko wyrazem koteryj, płodem strumnicwa.

Gorący zwolennik militarysty pisze mu jaskrawy paegiryk, apoteozuje go na każdym kroku, podczas gdy stanowi kupieckiemu wymierza ciągłe chłosty, prawda że po największej części słuszne, niemniej przecież o tyle przynajmniej za surowe, o ile obraz partji przeciwnej za pochlebny. Czuli to widocznie sam autor i dla tego usiłował ku końcowi sztuki zrównoważyć poniekąd szalę, zatrząść zbyt jaskrawość rysunku i dokonać wymiaru sprawiedliwości, sprowadzając pojednanie i kojarząc wbrew uprzedzeniom i przesądom ojców trzy młode stadła wojskowo-kupieckie. Mimo pogodzenia braci Blomów i pewnych ustępstw w końcu na stronę kupiecką, nie przestaje autor być podobnym do pewnego znanego nam malarza, który w obrazie historycznym, sympatycznym sobie osobistościom nadał fizjonomie świętych pańskich, nie miły zaś prawdziwie judaszowskie twarze. Kupcy i w ogóle mieszczaństwo zaszczytni posiadaniem wszystkich wad i niskich popędów — wojskowi to uosobione cnoty ewangeliczne. Autor lubuje się w karykaturze, bo to jego *cheval de bataille* ilekroć za jej sferę wystąpi, popada w mdłą bezbarwność. W całej sztuce jedna tylko postać nie jest skarykowaną i mdłą — oto wychowawca kupca dzięki kaprynowi nieboszczyka ojca, który ją oddał pod opiekę Bloma, lecz nie należąca do tej sfery Rozamunda von Kronau. Dzięki przesądzie w charakterystyce i przeprowadzeniu sztuki, nastęrczało się autorowi mnóstwo komicznych sytuacji, wyzyskanych wprawdzie ku zadowoleniu mniej wybrednej publiki, lecz nie zawsze

odpowiadających dobremu smakowi. Zamiast prawdziwego lekkiego humoru, spotykasz tu dowcipy ciężkie naciągnięte a niekiedy płaskie. Na domiar złego, w tłumaczeniu pełnem jak zwykle germanizmów, spostrzegamy dodane arcy niefortunne koncepta, jak n. p. niesmaczna groźba Ulryki Friedenberg, że pojedzie do Galicji, „by w nurtach Peltwi znaleźć śmierć“. Co za dowcipne, delikatne, zlokalizowanie sztuki!.

Przedstawienie *Rosenmüllera i Finka* wypadło wcale dobrze. Świętą Rozamundą była pani Nowakowska — bo jedyna też to rola, odstająca od całej sztuki, rola z komedii francuskiej. Odegrała ją artystka z wielką swobodą, werwą i humorem. Jej żarty i komiczne pieszczoty z nudnym i śmiesznym opiekunem, natrząsanie się z wykończalanej kupieckiej pruderyi — rozweselały licznie zebranych widzów. Bardzo też dawno nie byliśmy tak zadowoleni z p. Linkowskiego, jak wczoraj. Był on takim Tymoteuszem Blomem, jakim go chciał mieć autor; zatrzymawszy się na zakresonej przezeń linii, nie poszedł dalej i uniknął przez to właściwej sobie, często nie smacznej przesady a i tak niemięły go o klaski górnych pięter... Wybornym typem kupczyka, udającego, że jest oficerem, był p. Kwieciński; z roli kapitana Bloma dobrze się wywiązał p. Zboński, w roli zaś jego syna, oficera, uchodzącego za kupca, niezłym był p. Terenkoczy, mogący być bardzo użytecznym na naszej scenie. Zwracamy tylko uwagę dyrekcji, że specjalnością pana T. są role charakterystyczne, na amanta jest on za sztywnym W grze panny Sułkowskiej, (Ernestyna, córka kapitana) przebiegał się brak prawdy i uczucia. Reszta figur nie psuła całości.

RADA MIASTA LWOWA

(Posiedzenie z d. 28. maja).

(A) Przewodniczący p. A. Jasiński za wiadomości pp. radnych, że na jego ręce wniósł na piśmie dr. Ignacy Kasperek, c. k. radca wyższego sądu krajowego, rezygnację z godności Radnego i że z rezygnacją tą postąpi sobie według regulaminu.

Ze spraw będących na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia, załatwiono następujące: Odrzucono rekurs w sprawach budowniczych: a) P. Arona Filipa, który w swej realności przy ulicy krakowskiej l. 36 urządził w brew rozporządzeniu magistratu kram; referował dr. Sermak. b) Właściciela realności l. 1393 $\frac{1}{4}$, który otrzymał w r. 1872 zatwierdzenie planów budowy domu, w wykonaniu budowy nie zastosował się do zatwierdzonych planów o tyle, że w piwnicy ustawił kuchnię i ten lokal przeznaczył na pomieszczenie stróża kamienicznego; ze względów sanitarnych polecił magistrat właścicielowi tej realności delozowanie piwnicy, a Rada odrzuciła rekurs wniesiony przeciw temu rozporządzeniu magistratu; referował p. Kossak. c) Pani Skibińskiej, która sprzeciwiała się, ażeby p. Zucker drugie piętro swej kamienicy podosił kosztem jej muru ogniowego, które to sprzeciwianie się p. Skibińskiej odrzuconem zostało przez magistrat z uwagi, że praw swoich względem żądania zapłaty za używanie tego muru poszukiwać powinna w zwykłej drodze sądowej; referował p. Wierzbicki. d) W r. 1869 otrzymało Towarzystwo strzeleckie zezwolenie na wybudowanie nowej strzelnicy i korzystało z tego zezwolenia — przekroczyło je jedyną o tyle, że dach na nowym budynku pokryto materiałem nieogniotrwałym, za co przez magistrat zasądzone zostało na grzywnę 15 zł. Namiestnictwo wniosło tę grzywnę, a wspomniane towarzystwo upraszało Radę miejską, ażeby przedłużyła termin do pokrycia dachu materiałem ogniotrwałym do października r. 1876. Rada przychyliła się do tej prośby; referował p. Wierzbicki. e) P. Borkowski zawarł z miastem w r. 1870 kontrakt, mocą którego obowiązał się za wcale niską cenę dostarczać gminie zaprzęgów. Od tego czasu p. Borkowski wnosił co roku do Rady miejskiej prośbę o podwyższenie wynagrodzenia tak, że w roku 1873 płaciło już miasto temu przedsiębiorcy 2 zł. 75 ct. od pary koni, co w porównaniu z pierwotną, przez p. Borkowskiego przyjętą ceną, stanowiło 100% różnicy. Kontrakt z p. Borkowskim kończy się w grudniu 1874 r.; wniósł on obecnie prośbę, ażeby Rada przyznała mu na rok bieżący takie same wynagrodzenie, jak w roku zeszłym. Magistrat i dotycząca sekcja przychyliły się do tej prośby. P. Piątkowski Szczęśny był zdania, ażeby miasto zapłaciło już raz p. Borkowskiemu za dostarczenie przez niego „ekwipaż i liberyę“ dla prezydenta miasta Lwowa tym sposobem uwolniło się od ustawicznych prośb tego przedsiębiorcy o podwyższenie wynagrodzenia, i ażeby Rada uchwaliła zasadę, iżby przedsiębiorcy miejscy byli

obowiązani trzymać się ściśle warunków licytacyjnych i nie molestowali Rady prośbami o podwyższenie zakontraktowanych cen.

P. Prezydent wyjaśnił p. Piątkowskiemu, że sprawa o podwyższenie wynagrodzenia p. Borkowskiemu nie stoi chociażby w najmniejszym związku z „ekwipażem i liberyą“ o której zresztą p. Prezydent zgola nic nie wie; że „ekwipaż“ jest „ekwipażem komisijnym“ nie wyłącznie dla Prezydenta przeznaczony i że p. Borkowski nie żądał nigdy i nie żąda żadnego wynagrodzenia za „liberyę“. „Zasady“ przez p. Piątkowskiego proponowane, Rada uchwałać nie może, bo to rozumie się samo przez się, iż przedsiębiorca jest obowiązany trzymać się cen zalicytowanych, a od woli Rady miejskiej zawisło uwzględnienie lub odrzucenie prośb przedsiębiorców o podwyższenie wynagrodzenia. Po tej epizodycznej rozprawie uchwaliła Rada przychylić się do prośby p. Borkowskiego; referował p. Wierzbicki.

W r. 1873 wniósł p. Kretz prośbę o podwyższenie wynagrodzenia za dostarczanie ciepłej strawy dla aresztantów miejskich; uwzględniono tę prośbę. Na początku roku bieżącego wniósł p. Kretz podobną prośbę a następnie powtórną w której nadmienia, że w razie nie uwzględnienia jego prośby nie będzie dostarczał tej strawy. P. Nadel, dowiedziawszy się o tej groźbie p. Kretza wniósł do magistratu ofertę, którą obowiązuje się za opłatą 6 $\frac{1}{2}$ centa od porcy do starczać potrzebnej strawy. Magistrat zaproponował zwolnić p. Kretza z kontraktu; sekcja II. upatrzawszy w prośbach p. Kretza chęć wyzyskiwania miasta, zaproponowała — a Rada uchwaliła — uznać p. Kretza za kontraktolomnego, a kaucyję jego w kwocie 150 zł. przepadła i na jego koszt rozpisano nową licytację; referował p. A. Aleksandrowicz.

Na wniosek sekcji II. powzięła Rada powtórną uchwałę względem reuicji czynszu łaźniakowego zabypotekowanego na realności pod l. 3483 $\frac{1}{4}$; referował dr. Zucker.

Pp. Werner i Orlewicz wnieśli do magistratu ofertę na zakupno gruntu miejskiego obok realności l. 132 $\frac{1}{4}$ przy ulicy Nowego Świata położonego w objętości 74 sążni kwadr. ofiarując za jeden sążeń 1 zł. 20 ct. Magistrat zaproponował, sekcja II. zgodziła się na tę propozycję a Rada uchwaliła odsprzedać powyższym oferentom ten kawał gruntu miejskiego za ryczałtową kwotę 1000 zł. z warunkiem utrzymania przez pp. nabywców w dobrym stanie rowu wzdłuż ulicy.

P. Hipolit Łączyński zamierzał nabyć od miasta 152 sążni kwadr. gruntu miejskiego na „Rurach“ położonego, za kwotę 2000 złr. i w tym celu złożył wadium w kwocie 200 złr. Pomimo kilkakrotnych wezwań magistratu, ażeby zapłacił cenę kupna i objął grunt w posiadanie, p. Łączyński nie jawił się w magistracie. Na wniosek sekcji II uchwaliła Rada uznać p. Łączyńskiego za łamiącego kontrakt, wadium uznać za przepadłe i rozpisac nową licytację na sprzedaż tego gruntu.

W skutek odezwy c. k. Namiestnictwa do Prezydenta miasta Lwowa, ażeby miasto wybudowało dla urzędu cementniczego potrzebne ubikacje w którychby publiczność obznajomić się mogła z nowym, w życie wchodzącym systemem wag i miar, uchwaliła Rada na wniosek sekcji IV. przyzwolić na wybudowanie takich ubikacji kosztem 2000 złr.

Rada przyjęła do wiadomości wybór p. Jaskólskiego na naczelnika, a p. Bojarskiego na zastępcę naczelnika ochotniczej straży ogniowej; referował p. Dąbrowski.

Lwowskie towarzystwo pedagogiczne wniosło — jak wiadomo — do Rady miejskiej petycję o polepszenie dotacji nauczycieli miejskich szkół ludowych. Już dawniejsza rada miejska polepszyła te dotacje i podwyższone znacznie planie wstawiła do budżetu na r. 1874; wykonanie jednak odnośnych uchwał musiało być wstrzymane aż do stanowczej przez krajową Radę szkolną ludowych a także i dla tej przyczyny, że niejki fundusz szkolny wykazuje dotychczas jeszcze ciągle stan bierny. Chcąc jednakowoż przyjąć w pomoc nauczycielom szkół ludowych, pod względem materialnym wcale nieświetnie wyposażonym, zaproponowała sekcja (referent p. Groman) zgodnie z magistratem: rozdać tymczasowo pomiędzy nauczycieli miejskich szkół ludowych tytułem dodatku kwotę 2500 zł a to: każdemu dyrygującemu nauczycielowi (nauczycielce) po 50 zł.; nauczycielowi (nauczycielce) po 40 zł.; pomocnikowi po 30 zł.; kwotę 2500 zł. pokryć zaliczką z funduszu gminnego z rubr. XXX. za zwrotem z funduszu szkolnego.

Dr. Radziszewski postawił wniosek, ażeby podwoić tę jednorazową zapomogę a to przez dodanie do kwoty 2500 zł. kwotę 3000 zł. zaoszczędzonej w rubryce XVIII. budżetu gminnego na r. 1874 i ażeby bez względu na to, czy od 1. września

r. b. wejdzie w życie nowa organizacja szkół ludowych, czy nie, wypłacać nauczycielom miejskich szkół ludowych wyższą płacę uchwaloną przez dawniejszą Reprezentację miejską.

P. Jasiński nadmienił, że krajowa Rada szkolna postanowiła nieodwołalnie z d. 1. września r. b. wprowadzić w życie nową organizację szkół ludowych a krajowa Rada szkolna rozpięła już konkurs na posady nauczycielskie przy lwowskich szkołach ludowych — w skutek czego nauczyciele lwowscy pobierać będą od 1. września podwyższone płace.

Dr. Gerstman wniósł poprawkę do wniosku sekcji, ażeby pozostała z kwoty 2500 zł. nadwyżkę 150 zł. wstawiono do rubryki V. budżetu na „zapomogi i remuneracje“ dla nauczycieli szkół ludowych. Rada uchwaliła powyższe wnioski sekcji z poprawką dr. Gerstmana.

W roku 1864 uchwaliła Rada podatek kwaterunkowy w wysokości 1 $\frac{1}{2}$ cent. W latach następnych musiano ze względu na niedobory, które w r. 1869 doszły do cyfry 24.051 zł. podwyższać stopniowo ten podatek aż do wysokości 2 $\frac{1}{2}$ cent. Od tego czasu nie tylko że nie było niedoboru, ale nadto wykazano około 8000 zł. nadwyżki, w skutek czego zmniejszono w r. 1873 podatek kwaterunkowy na 1 $\frac{1}{4}$ cent. i w tej samej wysokości będzie on pobierany w roku bieżącym, a nadwyżką pokryte będą wydatki na stały kwaterunek c. k. wojska.

W r. 1858 wydzierżawiono p. Karolowi Starklowi folwark „Skuńówka“, należący do funduszu św. Łazarza. Przez lat kilka nie płacił p. Starkel czynszu dzierżawnego i przez to został winien miastu 2011 zł. 48 cent. P. Starkel zmarł bez pozostawienia spadkobierców na których możnaby poszukiwać owej należności. Rada na wniosek odnośnej sekcji (referent p. Halski) uchwiliła odpisać ów zaległy czynsz dzierżawny.

Krajowa Rada szkolna wezwała gminę do umieszczenia gr. kat. wzorowej szkoły ludowej, która, pomieszczona w kamienicy p. Lewakowskiego przy ul. Blacharskiej, z d. 15 lipca r. b. musi opuścić dotychczasowy lokal. Rada zgodnie z wnioskami sekcji V i magistratu, uchwiliła wyszukać stosowny lokal, dalsze zaś losy tej szkoły pozostawić w ręku krajowej Rady szkolnej, albowiem szkoła ta nie przeszła jeszcze na fundusz gminny.

W skutek prośby emerytowanych urzędników miejskich, tudzież wdów i sierót po takich urzędnikach o wypłacanie im emerytury z góry uchwiliła Rada ze względu na to, że Rada miastwa uchwiliła emerytom państwowym z góry na początku każdego miesiąca, a Wydział krajowy z własnej inicjatywy uczynił to samo dla emeryt. urzędników krajowych, wypłacać emerytury d. 2. każdego miesiąca.

Na wniosek sekcji II uchwiliła Rada do komisji dla rozdzielenia zapomóg wybrać z każdej sekcji jednego członka, sekcja IIga wybrała już dwóch członków do tej komisji.

Przed zarządzeniem posiedzenia tajnego, zawiadomił p. Prezydent pp. Radnych, że najbliższe posiedzenie Rady odbędzie się we środę d. 3. czerwca; oznajmił dalej, że w przyszłym tygodniu, prawdopodobnie we wtorek (2. czerwca), będzie miał p. Skibiński odczyt w wielkiej sali ratuszowej o naszych wagach i miarach — najpierw dla pp. Radnych, a potem kilka takich odczytów dla publiczności.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

— **Dochód kolei Karola Ludwika** wynosił od 17. do 23. maja b. r. 159,683 zł. 67 ct. w roku zeszłym 206,637 zł. 41 ct., od 1go stycznia do 16 maja b. r. 4773,049 zł. 65 ct., w roku zeszłym 2,973,017 zł. 42 ct. — Razem w roku bieżącym 4,932,733 zł. 32 ct. w roku zeszłym 3,179,654 zł. 83 ct. w. a.

OSTATNIA POCZTA.

Fremdenblatt podaje w sprawie rokowań handlowych pomiędzy Austrią a Rosyją następujące szczegóły: Z rosyjskiej strony wydano obok ułatwień dla przywozu rosyjskiego zboża i bydła także zniesienie okręgu cłowego w Brodach. Reprezentanci austriaccy oświadczyli, że każda zmiana w tym kierunku nastąpić może tylko w drodze konstytucyjnej. Co do powiększenia liczby urzędów cłowych i ustanowienia nowych urzędów cłowych uchwalono, że obie strony mają wysłać komisje, które na miejscu zbadają stan rzeczy i potrzeby. Po tem zbadaniu konferencya zostanie ponownie zwołaną dla wypracowania

szczegółowych postanowień. Obrady toczyć się będą najpóźniej w jesieni w Wiedniu albo w Petersburgu. Ważna dla Węgrów kwestya zniesienia cła rosyjskiego od wina, nie była przedmiotem rokowań. Jednakże rosyjskie ministerstwo skarbu oznajmiło, że zniesienie tego cła nastąpić może z własnej inicjatywy rządu rosyjskiego. Delegaci austriaccy mają wypracować szczegółowy memoriał o stanie rzeczy w tym kierunku.

Germania donosi, że zwłoki Malinckrofta dziś przewiezione zostaną do Bödecken pod Paderbornem, gdzie złożone będą w grobie familijum.

W Bonn rozpoczął 27. b. m. posiedzenia synod starokatolicki zagajony przez Reinkensa. Obecnych było 27 duchownych i 57 delegowanych gmin.

Cesarz Wilhelm wrócił przedwczoraj z Ems do Berlina.

Journal officiel ogłasza dekret rozwiązujący radę jeneralną w Marsylii.

W skutek wyboru bonapartysty Bourgoing na posła w departamencie Nièvre odbyła się narada ministrów i zgromadzenia prawego środka. Na radzie ministrów uchwalono przedstawić Izbie we czwartek program gabinetu. Na zgromadzeniu prawego środka na wniosek Audiffret Pasquier zastanawiano się nad niebezpieczeństwem podnoszącego głowę bonapartyzmu i nad koniecznością zbliżenia się do lewego środka celem wzmocnienia rzeczypospolitej konserwatywnej. W kołach politycznych uważają wybór Bourgoinga za korzystny dla wzmocnienia rzeczypospolitej.

République Francaise napisała artykuł pełen zgrozy z powodu wyboru w departamencie Nièvre; odpycha ona system plebiscytu i muiema, że ten wybór, albo oznacza sankcjonowanie *coup d'état*, albo jest takim kłamstwem, jak plebiscyt z 8. maja 1870 r.; kończy zaś artykuł następującymi słowy: „cesarstwo znów podnosi głowę. Francuzi! cofnijcie się ze wstrętem, gdyż dopóki znosisie ten zabijający uścisk, wasza ojczyzna tak ciężko nawiedzona leci bez ratunku w przepaść.“

Rząd Serrana mianował posła przy stolicy apostołskiej w osobie Lorenzana.

Journal de Paris donosi, że w Hiszpanii noszą się z myślą zwolnienia kandydatury Hohenzollerna. Sagasta i prezydent rady ministrów mają być przychylnie usposobieni dla tego projektu.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Rzym, 28. Maja. Zdrowie Ojca Św. w dobrym stanie. Kardynał Falcinelli porażony został apoplexyą; stan jego bez nadziei.

Paryż, 28 Maja. Madrycki korespondent do *Journal des Debats* potwierdza, że Xiąże Hohenzollern kandyduje o tron hiszpański. *Univers* potwierdza także tę wiadomość i zapewnia, że Don Carlos polecił generałowi Elio udać się do Francji i uwiadomić o tem d. kładnie gabinet francuski. W zgromadzeniu narodowym rząd nie podał o tem żadnych wiadomości; odpowiedziałby chyba tylko na interpelację.

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

Zwracamy uwagę szanownych abonentów na **Przewodnik naukowy i literacki**

Pismo to, poświęcone naukom, literaturze i sztuce, wychodzi jako dodatek do *Gazety Lwowskiej*. Półroczni i całoroczni abonenci otrzymują Przewodnik bezpłatnie. Prenumerowany osobno kosztuje 1 złr. kwartalnie. PRZEWODNIK zawiera rozprawy najcenniejszych uczonych i pisarzy, jak Augusta Bielowskiego, Lucyana Siemińskiego, Antoniego Małeckiego, Maurycego Dzieduszyckiego i innych.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 28. Maja.

Hotel Żerza:

Pp. Schmidt A., z Wiednia. — Hosch E., ze Stryja. Szeliski H., z Kozowy. — Schnell O., z Firlejówki Wołański W., z Rzepińca.

Hotel Europejski.

Pp. Obmiński K., z Tustowa.

Hotel Angielski:

Pp. Dzieduszycki A., z Podola. — Jakubenz G., z Kopaczyniec. — Komar T., z Toporowic. — Nowosielski J., z Przemysła. — Pieniążek S., z Kowalowa. — Różycki J., z Warszawy. — Roit F., z Sarnki. — Wilski L., z Warszawy.

Hotel Warszawski:

P. Czaszyński J., z Piotrowa.

Pod białym koniem:

P. Drohojewski I., z Wysockiej Woli.

Hotel Kuhna:

P. Lopuszański B., z Wapowic.

Hotel Langa:

Pp. Stronski H., z Kasperowic. — Woiczchowitsch A., z Petersburga.

Odjechali ze Lwowa.

dnia 28. Maja

Pp. Sanguszko R., do Sławnty. — Borkowski H., do Zaleszczyk. Potocki S., do Brzeżan. — Kühne do Złoczowa. — Hasner A., do Brodów. — Jaroszyński H., do Rossyi. — Szymonowicz G., do Bukowiny. — Wiszniewski K., do Dobrzezan. — Zagórski S., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 29. Maja 1874.

Barometr 736mm. Psychometr suchy 10-90C Psychometr wilgotny 8-90C. Prężność pary 7-3 mm Wilgoć 76%. Zachmurzenie 1. Wiatr W4 Ozon 6 Opad wmm. z ostatnich 24 godzin 1-5mm

Podlegli kolejowe: Przychodzą na główny dworzec: z Krakowa 57. m. rano;

9. g. 45. m. w nocy i 10. g. 50. m. rano; z Czerniowiec: 8. g. 58. m. rano, 8. g. 45. m. po południu i 11. g. 8. m. w nocy; — z Podwoleczysk i Brodów: 4. g. 18. m. rano, 4. g. 8. m. po południu i 10. g. 58. m. w nocy, ze Stryja codziennie o 9 godz. 28 m. rano, prócz tego we Wtorek, Czwartek i Niedzielę o 10 godz. 31 m. w nocy.

Odchodzi: do Krakowa 5 g. 5 m. rano 5. g. 5. m. wieczór i 11. g. 28. m. w nocy; — do

Czerniowiec: 6. g. 17. m. rano, 12. go. 15 m w południe i 11. g. 43 m. w nocy; — do Podwoleczysk i Brodów: 12. g. w połud. 10 g. w nocy i 6 g. 7. m. rano, do Stryja codziennie o 6 godz. 36 m. rano, prócz tego we Wtorek, Czwartek i Niedzielę o 5 godz. 30 m. popołudniu.

Z Podzamcza odchodzi do Podwoleczysk i do Brodów: g. 11. 32. m. w nocy i 12. g. 26. m. w południe.

Ruch dyliżansów pocztowych.

Table with columns for destinations (e.g., Jarosław, Brzeżan, Sokala), departure times, and notes. Includes a note: Uwaga: Poczta pasażerska (Mallespost) przyjmuje 3 osoby, pakunkowa tylko jedną osobę.

Gannik lwowskiej Izby handl. i przem. Lwów, dnia 28. Maja 1874

Table with columns for 'Akcie za sztukę', 'Listy zast. za 100 zł.', 'Oblig. za 100 zł.', 'Losy', 'Monaety', and 'Kurs giełdy wiedeńskiej'.

Table with columns for 'Losy z r. 1869', 'Obligacje ind. 500 na 100 zł.', 'Kurs giełdy wiedeńskiej', and 'Kursy bankowe'.

Table with columns for 'Listy zast. losowane', 'Oblig. z prawem pierwszeństwa', and 'Losy'.

Table with columns for 'Kursy bankowe', 'Kursy wiedeńskie', and 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1719 1-3) E d y k t.

L. 37.952. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym Edyktem wiadomo czyni Julji z Raczynskich Jasińskiej, iż Wanda z Szwejkowskich Borowska przeciw niej o eks-tabulację ze stanu biernego dóbr Krowica hołodska sumy posagowej 100 duk. wedle Dom. 494 pag. 113 n. 10 on i pag. 114 n. 13 & 16 on. na rzecz Julji z Raczynskich Jasińskiej ciężącej, pod dniem 22 Grudnia 1873 pozew wniosła i o pomoc sądową pro-siła, w skutek czego termin do ustnej roz-prawy na dzień 9. Czerwca 1874 o godzini-10tej przed południem ustanowiony zo-nie. Ponieważ miejsce pobytu wyż wymie-nionej wiadomem nie jest, a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na jej szkodę i koszt tutejszego adwokata Dra Skalkowskie-go z zastępstwem adwokata Popiela kurato-rem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisa-nej przeprowadzona będzie.

Niniejszym więc Edyktem wzywa się zapozwaną, aby w należywym czasie osobi-ście stanęła, lub potrzebne środki do obrony ustanowionemu zastępcy udzieliła, lub innego zastępcę wybrała i o tem sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała. Z c. k. Sądu krajowego. Lwów dnia 31. Grudnia 1873.

(1727 1-3) Kundmachung.

3. 1618/civ. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß über Anlangen der Ernestine Thieberger zur Herinbringung ihrer Forderung pr. 300 fl. öft. W. f. N-G. die executive Veräußerung der Realität des Frau Banet sub C Nr. 268 zu Alzen in zwei Terminen, und zwar am 8. Juni und am 7. Juli 1874 jedes Mal um 10 Uhr N. M. hiergerichts stattfinden, und daß diese Realität bei den ersten zwei Tagfahrten nicht unter dem Schätzungswerte von 1511 fl. 42 fr. hintangegeben werden wird. Das 100% Wadium beträgt demnach 151 fl. 14 1/2 fr. öft. W. Die übrigen Feilbietungs-Bedingnisse, der Grundbuchextract und das Schätzungsprotokoll können hiergerichts eingesehen werden. Hierzu werden Kauflustige eingeladen. Vom k. k. Bezirksgerichte. Biala, am 27. März 1874.

(1617 1-3) E d y k t.

Nr. 9532/cyw. C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż na żądanie Karola Lengsfelda opiekuna mał. Werflingerów przeciw małżonkom Walentemu i Zofii Piszom o 120 frank. z przynal. przymusowa sprzedaż realności dłużników pod Nr. 16. w Straconce położonej pod następującymi warunkami w trzech terminach dnia 15 Czerwca dnia 21. Lipca i dnia 24. Sierpnia 1874 każdą razą o godz. 10tej z rana w tutejszym Sądzie przedsię-wziętą będzie.

I. Realność ta na pierwszym lub drugim terminie tylko za cenę szacunkową 1379 złr. 90 kr. lub nad tę cenę, zaś na trzecim także niżej tej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

II. Cena ta 1379 złr. 90 ct stanowi za-rarem cenę wywoławczą. Każdy licytujący obowiązany jest złożyć 100% wadium ceny szacunkowej t. j. kwotę 137 złr. 90 kr. na ręce komisarza sądowego albo w gotówce lub w publicznych papierach (obligacjach) według kursu z dnia poprzedniego.

Biała dnia 31. Grudnia 1873.

(1525 1-3) Kundmachung.

3. 6693. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, daß zur Herinbringung der mittelst Zahlungsauflagen vom 14. November 1867 3. 16122 und 3. 16123 erstiegten Forderungen des F. Schmitt, Fabrikant in Wien pr. 1000 fl. ö. W. sammt den 60% vom 2. Jänner 1865 laufenden Zinsen und der Forderung pr. 1000 fl. ö. W. sammt dem vom 2. Jänner 1865 laufenden 60% Zinsen, den bereits gepfändeten Gerichtskosten 6 fl. 38 fr. und 6 fl. 38 fr. und den Executionskosten im gemäßigten Betrage von 69 fl. 16 fr. ö. W. die exekutive Feilbietung der zur Hälfte der Gläubigerschaft des Juda Schenirer und zur Hälfte der Schuldnerin Fr. Feige Schenirer gehörigen unter Nr. 211 Vorstadt Zawale in Tarnow gelegenen Realität bewilligt, welche in zwei Terminen am 8. Juni 1874 und am 6. Juli 1874 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird. Als Ausrufspreis wird bei dieser Feilbietung der gerichtlich erhobene Schätzungswert der zu veräußernden Realität pr. 6945 fl. angenommen, unter welchen diese Realität in den obigen zwei Terminen nicht hintangegeben wird. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung an Wadium 100% des des erhobenen Schätzungswertes pr. 6945 fl. somit den Betrag von 694 fl. 50 fr. ö. W. entweder im Baaren oder in Wertpapieren, welche nach dem Gefehle zur Anlage von Bup-pilargeldern als geeignet erklärt sind zu Hän-den der Feilbietungskommission zu erlegen. — Sollte die frählige Realität weder bei dem er-sten noch bei dem zweiten Termine an Mann gebracht werden, so wird zur Einvernehmung sämtlicher Hypothekargläubiger behufs Fest-setzung erleichternder Feilbietungsbedingungen die Tagfahrt auf den 7. Juli 1874 um 4 Uhr Nachmittags angeordnet. Die übrigen Feilbie-tungsbedingungen der Schätzungsakt und Grund-buchsauszug der zu veräußernden Realität sub Nr. 211 Vorstadt Zawale in Tarnow können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen oder abgeschrieben erhoben werden. Von der Vor-nahme der Feilbietung werden der Executions-führer F. Schmitt der Verwalter der Juda Schemirer'schen Konfursmasse und Feige Sche-mirer, dann sämtliche Tabulargläubiger und Servitutberechtigten zu eigenen Händen, endlich

alle jene, denen der in Feilbietung bewilligen-ten Befcheid entweder gar nicht oder zu spät zugestellt werden sollte, oder die erst nach den 5. September 1873 in das Grundbuch gelangen sollten, zu Händen des denselben in der Person des Advofaten Dr. Foryst mit Substituierung des Advofaten Dr. Jarocki bestellten Kurators verständigt. Tarnow den 9. April 1874.

(1523 1-3) E d y k t.

L. 5134. Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem nieobecnego Macieja Majewskiego, zegarmistrza ze Stanisławowa, że uchwała z dnia dzisiejszego na żądanie Banku zaliczkowego w Stanisławowie. Henryka Kossakowskiego, Józefa Stylińskiego i Kornela Bilewicza w obec zachodzących wymogów §§. 389, 366 i 367 spr. sąd. celem zabezpieczenia pretensyi wekslowych, a mianowicie z wekslu z daty Stanisławów 23 Marca 1874 na 200 zł. i z daty Stanisławów 11. Marca 1874 na 150 zł. pochodzących prowizoryczne zajęcie ruchomości do p. Macieja Majewskiego należących, zegarów, kosztowności, mebli i innych sprzętów domowych i sklepowych na rzecz proszącego Banku zaliczkowego w Stanisławowie, Henryka Kossakowskiego, Józefa Stylińskiego i Kornela Bilewicza zezwolonem zostało Dłanieobecnego ustanowionemu oraz kuratora w osobie adwokata Dr. Tutaka z zastępstwem adwokata Dr. Bardacha. Z Rady c. k. Sądu obwodowego. Stanisławów dnia 2. Maja 1874.

(1605 2-3) E d y k t.

L. 73.957. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym Edyktem wiadomo czyni Ma-ryannie z Poradowskich Raczynskiej, iż Wan-da z Szwejkowskich Borowska i Leon Bo-rowski przeciw niej pod dniem 22. Grudnia 1873 l. 73.957 pozew wniosła i o pomoc są-dową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 9. Czerwca 1874 o godzinie 10. przed południem ustanowiony został; ponieważ miejsce pobytu wyż wymie-nionej pozwanej wiadomem nie jest, a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na jej koszt i szkodę tutejszego adwokata Dra Skalkowskiego z zastępstwem adw. Dra Popiela kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzona będzie. Niniejszym więc Edyktem wzywa się zapozwaną, aby w należywym czasie osobi-ście stanęła lub potrzebne tytuły prawne usta-nowionemu zastępcy udzieliła, lub innego za-stępcę wybrała i Sądowi oznajmiła, słowem stosownych do obrony środków użyła, gdyż w przeciwnym razie wynikające z zaniedba-nia skutki sama sobie przypisać będzie musiała. Z c. k. Sądu krajowego. Lwów dnia 31. Grudnia 1873

(1720 2-3) Ogłoszenie konkursu.

L. 1.860. Wysokie c. k. Namiestnictwo zezwoliło reskryptem z dnia 13. Marca 1874 L. 65.875 na otworenie publicznej apteki w Lutowskack.

Celem nadania koncesyi na założenie rzezczonej apteki rozpisuje niniejszem konkurs do końca Lipca 1874.

Ubiegający się o tę koncesyję mają w powyższym terminie podać prośbę do c. k. starostwa w Lisku i w takowej udowodnić:

- 1. Że są tutejszo-krajowcami i przysłuża im osobiście prawo do zarządzania swoim majątkiem
2. Że uzyskali Dyplom na jednej z Wszecznice Austriackiego państwa jako Doktorowie chemii lub magistrowie farmacyi.
3. Że do założenia publicznej apteki posiadają dostateczny majątek.
4. Że ich dotychczasowe zachowanie się w zawodzie aptekarskim było nie narzanne.

Podania mają zawierać w końcu i to oświadczenie, że proszący w trzech miesiącach po otrzymaniu koncesyi otworzy rzezczonej aptekę. Ces. król. Starostwo. Lisko dnia 29. Kwietnia 1874.

(1762 2-3) E d y k t.

L. 1923 cyw. III. 5339. C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do wiadomości publicznej, że na zaspokojenie należności Walentemu Bistydzie a względnie tegoż cessionaryzowi Michałowi Sinkesfeldowi w kwocie 30 złr. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż realności włościńskiej pod L. 472 w Niepołomicach na Baryczowie położonej, ciąża tabularnego nieposiadającej, dłużników Jana i Kunegundy Pickłów własnej, z domu i z ogrodu się składającej na dniu 14. Kwietnia 1874 oszacowanej w tutejszym Sądzie w trzech terminach a mianowicie dnia 15. Czerwca, 14 Lipca i 11. Sierpnia 1874. za-wsze o godzinie 10. przed południem odby-wać się będzie. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 70 złr. a wadium wynosi 7 złr. w. a

Reszta warunków licytacji mogą być przejrane w tutejsz sądowej registraturze. C. k. Sąd powiatowy Niepołomic dnia 18. Maja 1874.

(1666 1-3) E d y k t.

L. 2.008. C. k. Sąd obwodowy w Przemyslu zawiadamia nieobecnego z miejsca pobytu Leona Ebenbergera, że w sprawie Israela i Leiby Mehr przeciw niemu o eks-tabulację sumy 200 zł. z realności pod L. k. 61 w Przemyslu na żądanie pozwywających, temuz pozwanemu ustanowionemu został kurator w osobie adwok. Dra Skalkowskiego z substytucją p. adw. Dra Baumfelda, temuz kuratorowi uchwała tu sądowa z dnia 12go Lipca 1871 L. 7 099 doręczoną została, — rzezcą zatem nieobecnego pozwanego albo osobiście do tegoż Sądu się zgłosić lub in-nego obrońcę sobie obrać, w przeciwnym ra-zie bowiem sam zle skutki wyniknąć mogące sobie przypisać musiał. Przemysł dnia 25. Lutego 1874.

(1638 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 1.355. C. k. Sąd powiatowy w Makowie ogłasza niniejszem, że dozwolona rezolucją tegoż z dnia 12. Kwietnia 1874 l. 1.355 sprzedaż publiczna realności nr. 13. wraz z gruntem tak zwanym: „Bednarzowce“ w Makowie położonej, małż. Wincentego i Apolonii Łabędziów własnej, na zaspokojenie pretensyi wekslowej Elbana Seroga w kwocie 75 zł. aw. z pn. pod następującymi odbędzie się warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową w kwocie 550 zł. a. w. z tem wyraźnie dołożeniem, że wyższpominiona realność na 3. terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

2. Sprzedaż odbędzie się w kancelaryi Sądu powiatowego w Makowie na dniu 11. Czerwca 1874, dnia 30. Lipca i 20. Sierpnia 1874 zawsze o godzinie 10tej przed południem.

3. Chęć kupna mający obowiązani będą przed przystąpieniem do licytowania złożyć wadium w kwocie 55 zł. w a., nareszcie

4. Dalsze warunki licytacyjne i protokół zastawnego opisanie tudzież oszacowania sprzedać się mającej realności, mogą być przejrane w registraturze tutejszego Sądu. C. k. Sąd powiatowy.

Maków, dnia 12. Kwietnia 1874.

(1804 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 253 Wydział Izby Adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Władysław Józef Paślawski, z powodu zamianowania reskryptem wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Grudnia 1873. do L. 16002, c. k. Notaryuszem w Skałacie, a tem samem wydalenia się ze Lwowa na mocy uchwały z dnia 2. Maja 1874 L. 253 z listy Lwowskich adwokatów został wykreślonym, tudzież, że dalsze prowadzenie jego spraw poruczono zamianowanemu substytutowi p. Drwi. Tytusowi Przemyskiemu, adwokatowi krajowemu we Lwowie. Z Wydziału Izby Adwokatów.

Lwów dnia 2. Maja 1874.

(1792 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 1468. C. k. Sąd powiatowy w Podbużu podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włościańskiego we Lwowie z dnia 18. Kwiet. 1874 L. 1468 na zaspokojenie sumy 200 zł. a. w. z odsetkami po 120/0 od 4. Października 1871 aż do rzeczywistej zapłaty bieżącymi, tudzież dalszemi 30/0 odsetkami od kwoty w należytym czasie nieuiszczonej i kosztów egzekucyi 9 zł. 82 cnt. i 8 zł. 11 ct. w. a. na rzecz tegoż Zakładu kredytowego włościańskiego odbędzie się dozwolona tutejszosa dową uchwałą z dnia 19. Kwietnia 1874 L. 1468 egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 116/90 w Isajach, Oleksy Chomiak własnej, ze wszystkimi do tej realności należącymi — w protokole zastawnego opisu z dnia 2. Kwietnia 1871 opisanymi gruntami i innymi przynależnościami a to na dniu 8. Czerwca 1874, 13. Lipca 1874 i dnia 10. Sierpnia 1874 o 10. godz. przed południem pod następującymi warunkami:

1) Za cenę wywołania stanowi się sumę 400 zł. a. w.

Suma ta przyjętą została jako wartość szacunkowa w mowie będącej realności i jako podstawa do wymiaru wysokości pożyczki na mocy uchwały Dyrekcyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włośc. wspólnie z c. k. komisarzem rządowym, jak to udowadnia uchwała z dnia 27. Kwietnia 1871 L. 180431 o której także o pożyczkę ubiegający się Oleksa Chomiak zawiadomiony został, zatem na mocy art. 34 statutów i artykułu IV. lit. c. ministeryalnego rozporządzenia z dnia 28. Października 1865 l. 110 D. P. P. suma ta 400 zł. a. w. za cenę wywołania przyjmują się.

2) Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacją do rąk komisji licytacyjnej jako zakład sumy wywołania t. j. kwotę 40 zł. a. w. w gotówce, w obligacyach Państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami niezapadłymi, a to według kursu w ostatniej Gazecie Lwowskiej ogłoszonego

Prowadzący egzekucję Zakład kredytowy włościański uwolniony jest jako licytant od składania wadium.

3) Celem skutecznienia tej licytacji rozpisuje się trzy terminy licytacyjne, na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

4) Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna, wliczając w nią zakład 40 zł. złożyć natychmiast po ukończonej licytacji do rąk komisji licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego, poczem mu dekret własności wydanym, ciężary hipoteczne na cenę kupna przeniesione i nabywca za zgłoszeniem się w fizyczne posiadanie tej nabytej realności wprowadzonym zostanie. Gdyby prowadzący egzekucję Zakład kredytowy włościański realność tę za niższą cenę nabył, aniżeli jego przyznana pretensya wynosi, natenczas uwolniony jest

od składania ceny kupna i po należytem zlikwidowaniu, dekret własności otrzyma.

5) Od dnia objęcia fizycznego posiadania obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i inne ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszy uiścić.

6) O przestrzni gruntów i o stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedana zostanie ryczałtowo tak, jak ją dłużnik posiada i posiadać ma prawo.

7. Gdyby nabywca któremukolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, w takim razie rozpisana zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja z jednym terminem, na którym realność ta za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

Z ces. król. Sądu powiatowego Podbuż dnia 19. Kwietnia 1874.

(1781 3-3) **Konkurs.**

L. 2657. Wysokie c. k. Namiestnictwo zezwoliło reskryptem z dnia 26. Marca 1874 L. 1561 na otworenie nowej apteki w miasteczku Potoku w powiecie Buczaczkim.

Celem nadania tej apteki uzdolnionemu aptekarzowi rozpisuje niniejszem konkurs i przyjmuje do czterech tygodni po ostatnim umieszczeniu tego konkursu w Gazecie Lwowskiej, podania ubiegających się, które zawierają m. j.:

- a) metrykę urodzenia,
b) dyplom z magisterium farmacyi,
c) świadectwo dotychczasowe zatrudnienia,
d) świadectwo moralności.

Kompetenci mają się równie wykazać środkami, umożliwiającymi pokrycia wydatków z założeniem apteki połączonych i oświadczyć w jakim przeciągu czasu po otrzymaniu koncesyi aptekę tę otworzą.

Buczacz dnia 16. Maja 1874.

(1683 2-3) **Edykt.**

L. 857. C. k. Sąd powiatowy w Olesku, powiadamia niniejszem Leiby Wolfischa, tudzież tegoż spadkobierców i prawonabywców z życia i pobytu niewiadomych, że przeciw niemu Adam i Marya Urzel wniosli pozew prezenaty 18. Lutego 1874 L. 857 o ekstatulację sumy 200 rubli ross. srebr. w zała twieniu którego termin do ustnej rozprawy wyznaczono na 5. Sierpnia 1874 o godz. 10. z rana.

Ponieważ miejsce pobytu Leiby Wolfischa tudzież tegoż spadkobierców i prawonabywców wiadomem nie jest, przeto c. k. Sąd powiatowy celem zastępowania pozwanego na koszt i niebezpieczeństwo p. Adama i Maryi Urzel kurator m. p. Marcellego Wagnera z Sassowa dla nieobecnego ustanowił z którym spór przeprowadzony będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu Leibowi Wolfischowi lub tegoż spadkobiercom i prawonabywcom, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. Sądowi donieśli, w ogóle zaś by wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie przeciwnym bowiem wynikłe z zaniedbania skutki sami by sobie przypisać musieli.

Olesko dnia 28. Lutego 1874.

(1692 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 7.052. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie, podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie ogólnego austriackiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu, celem zaspokojenia wierzytelności tegoż Zakładu w kwocie 33.702 złr. 72 ct. a. w. w brzęczącej srebrnej monecie wraz z pn., rozpisuje się w skutek odezwy c. k. Sądu krajowego w Wiedniu z dnia 16. Grudnia 1873 r. L. 83.405 przymusową publiczną sprzedaż dóbr Żelazówka, położonych w powiecie Dąbrowskim, a wedle Dom. 342 pag. 225 n. 11 haer. dłużniczki p. Anieli Jaworskiej własnych, wraz z przynależnościami i temi prawami, jakie pomieniona właścicielka posiadała lub posiadać prawo miała, a mianowicie na dzień 7. Lipca 1874, na dzień 5go Sierpnia 1874 i na dzień 2. Września 1874 każdą razą o g. dzinie 10. z rana — w tu tejszym c. k. Sądzie obwodowym odbyć się mające na których rzeczono dobra według następujących warunków licytacyjnych sprzedane zostaną:

1. Jako cenę wywoławczą ustanawia się wartość szacunkową licytować się mających dóbr w kwocie 68.000 złr. a. w. w brzęczącej monecie srebrnej — która to wartość szacunkowa na podstawie oszacowania przedsięwziętego wedle statutów c. k. uprzyw. powszechnego austriackiego Zakładu kredytowego ziemskiego przyjętą została.

Na pierwszych dwóch terminach zostaną licytować się mające dobra tylko powyżej albo też i za cenę wywoławczą sprzedane — na trzecim terminie zaś mogą być i niżej ceny wywoławczej lecz nie niżej jak za kwotę 42.000 złr. aw. kupione.

2. Przed rozpoczęciem licytacji ma każdy mający chęć kupienia — z wyjątkiem tych wierzycieli hipotecznych których pre-

tensye pierwszą połową ceny wywoławczej pokryte są — złożyć do rąk komisarzy licytacyi wadium w ilości 100/0 od ceny wywoławczej w gotówce, w papierach państwowych lub też w listach zastawnych c. k. uprzyw. powszechnego austriackiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu — i to wedle ostatniego urzędownie notowanego kursu.

Wadium złożone przez kupiciela uważane będzie jako częściowa zapłata ceny kupna i zarazem jako zadatek i zostanie w przechowanie sądowe wzięte — wadya innych licytantów zostaną im natychmiast po ukończeniu licytacji zwrócone.

3. Od pozostałej po strąceniu wadium resztującej ceny kupna, ma kupiciel od dnia prawomocności uchwały zatwierdzającej akt licytacyjny aż do całkowitego zapłacenia ceny kupna na rzecz masy wierzycieli hipotecznych po 60/0 procentu opłacać.

Dalej obowiązany jest kupiciel w przeciągu dni 30tu po doreczeniu mu uchwały zatwierdzającej akt licytacyjny przed Sądem się wykazać, że należytość c. k. uprzyw. powszechnego austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu wraz z procentem i wszystkimi przynależnościami, o ile takowa w cenie kupna się mieści w zupełności zaspokoił — albo też z tymże Zakładem po zapłaceniu mu zaległych już rat kapitału, procentów i innych przynależności, względem dalszego pozostawienia pożyczki przy hipotece się ugodził.

Wszelkie zapłaty — uczynione przez kupiciela bezpośrednio c. k. uprzyw. powszechnemu austriackiemu Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Wiedniu — będą do ceny kupna wliczone.

4. Pozostałą resztę ceny kupna po strąceniu wadium i kwot albo rzeczywiście c. k. uprzyw. powszechnemu austriackiemu Zakładowi kredytowemu ziemskiemu w Wiedniu zapłaconych albo też przez tenże czas na hipotece dóbr pozostawionych — ma kupiciel w przeciągu dni 30 po prawomocności tabeli płatniczej wedle polecenia sądowego albo dłużnikom hipotecznym wprost zapłacić albo też do Sądu złożyć. — Wolno mu jest jednak względem zapłacenia resztującej ceny kupna z hipotecznymi wierzycielami a wedle okoliczności z dłużniczką hipoteczną także wcześniej się umówić — i z tego przed sądem w powyż wymienionym terminie się wykazać.

Gdyby jeden z hipotecznych wierzycieli swej pretensyi z ceny kupna przed upływem umówionego terminu wypowiedzenia nie chciał przyjąć, natenczas ma takową kupiciela za wliczeniem jej do ceny kupna, do zapłacenia przyjąć.

Ciężary uwidocznione w stanie biernym licytować się mających dóbr pod poz. n. 28 on. które jako ciężary gruntowe przy hipotece pozostać muszą — ma kupiciel bez potrącenia z ceny kupna na siebie przyjąć.

5. Od dnia prawomocności uchwały zatwierdzającej akt licytacyjny — obejmuje kupiciel kupione dobra we fizyczne posiadanie pobiera z nich wszelkie dochody; ale zarazem ma ponosić wszelkie niebezpieczeństwo ciężary i daniny.

(1798 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 10277. Z dniem 1. Czerwca b. r. zaprowadza się urząd pocztowy w stacyi c. k. uprzyw. kolei Karola-Ludwika Biadoliny, który się pocztą listową i wartościową, jakoteż przekazami pieniężnymi do 100 zł. zatrudniać będzie i swoje opłacenie za pomocą między Lwowem i Krakowem obiegających pociągów kolejowych Nr. 7. i 8. utrzymywać będzie.

Do obrębu doręczenia rzeczonoż urzędu pocztowego wciela się następujące gminy: Biadoliny szlacheckie, Bielcza, Wokowice i Dębno.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Lwów dnia 7. Maja 1874.

(1816 1-3) **Konkurs.**

L. 30. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Komarnie jest opróżnioną posada dyetaryusza z miesięczną płacą 20 zł. a. w.

Ubiegający się o tę posadę mają swe własnoręcznie pisane podania, poparte dowodami wykazującymi ich biegłość w piśmie polskiem, ruskiem i niemieckim i obznajomienie z manipulacją sądową wnieść do dnia 15go Lipca 1874 do Naczelnictwa Sądu powiatowego.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.

Komarno dnia 25. Maja 1874.

(1824 1-3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 3.625/918. Celem umorzenia zaległości podatkowych będzie na dniu 24. Czerwca r. b. o godzinie 10. przed południem folwark „Sobieszczynna“ wydzierżawiony.

Folwark Sobieszczynna stanowi tabularną część dóbr Woli wysockiej w powiecie Żółkiewskim.

Do tego folwarku należą 195 m. rgów gruntu ornego wraz z łąkami i pastwiskiem.

Intabulacja kupiciela za hipotecznego właściciela kupionych dóbr, może nastąpić dopiero po dopełnieniu przez niego wszystkich warunków licytacyjnych i po prawomocności wykazu podziału ceny kupna.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny sprzedać się mających dóbr przejrane być mogą w tut. sąd registraturze.

O tem zawiadamiają się strony spór toczące, tudzież wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, zaś wierzyciele z miejsca pobytu niewiadomi lub ci, którzyby dopiero po 10. Stycznia 1874 do tabuli weszli lub którymby niniejsza uchwała doreczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora Dr. Ringelheima z zastępstwem Dr. Brauna.

Z rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów dnia 11. Maja 1874.

(1691 1-3) **Edykt.**

3. 1312. Das k. k. städt. deleg. Bezirksgericht für die Umgebung der Stadt Lemberg Sect. II. gibt bekannt, daß dem Ansuchen des Lemberger k. k. Landes als Handelsgerichtes vom 31. Dezember 1873 Zl. 58715 gemäß zur Vereinfachung der durch Eitel Jüttes wider Wojciech und Rozalia Szuterkiewicz rechtsträftig erledigten Wechselsumme pr. 120 fl. sammt 600 Zinsen vom 20. Februar 1871 bann der Gerichts und Exekutionskosten pr. 7 fl. 97 kr., 4 fl. 53 fr., 2 fl. 52 fr., und 2 fl. 16 fr. ö. B. die exfutiv Feilbietung der exfutiv beschriebenen und abgekauften Hälfte der dem Wojciech Szuterkiewicz eigentümlich gehörigen sub C N. 47 in Kulparkow gelegenen, feinen Tabularkörper bildenden Realität, sammt den dazu gehörigen, im Protokolle vom 17. August 1872 beschriebenen Gebäuden und Gründen, am 20. Juni 1874, am 25. Juli 1874 und am 22. August 1874 jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten werden wird.

Der Ausrufspreis beträgt 267 fl. 50 fr., ö. B. und das zu erlegendeadium, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet wird, 26 fl. 75 fr., ö. B. welches zu Händen der Liquidationskommission im Baaren zu erlegen ist.

Die übrigen Liquidationsbedingungen können in den gewöhnlichen Amtsstunden in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Die Kauflustigen werden demnach eingeladen, sich an den obangeführten festgesetzten Terminen hiergerichts einzufinden.

Lemberg den 31. März 1874.

(1705 1-3) **Edykt.**

L. 22.560. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia dla z życia i miejsca pobytu niewiadomego Władysława Maliny, celem doręczenia uchwały tabularnej z d. 12. Sierpnia 1873 do L. 42.347, dozwolającej intabulację wykreślenia kwoty 2 zł. z pn. ze stanu biernego realności Nr. 181. m. ubezpieczonej na rzecz Władysława Maliny, kuratora w osobie adwokata Dr. Męcińskiego Wzywa się niniejszym edyktem Władysława Malinę by u ustanowionego kuratora lub w Sądzie się zgłosić i dla zawarowania swych praw stosowne kroki poczynił, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące złe skutki sobie przypisać zmuszony będzie.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 25. Kwietnia 1874.

Grundmachung.

Nr. 10277. Mit 1. Juni l. J. wird in der Station Biadoliny der k. k. priv. Carl-Ludwigs-Bahn ein Postamt in Wirksamkeit treten, welches sich mit dem Brief- und Fahrpost-Dienste, dann dem Gelbanweisungsgeschäfte bis 100 fl. befassen und seine Verbindung mittelst der zwischen Lemberg und Krakau verkehrenden Eisenbahnzüge Nr. 7 und 8 unterhalten wird.

Zum Beststellungsbezirke dieses Postamtes werden nachstehende Gemeinden einverleibt: Biadoliny szlacheckie, Bielcza, Wokowice und Dębno.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg am 7. Mai 1874.

Innych dochodów ten folwark nie posiada.

Cena wywołania stanowi kwota 420 złr. w. a.

Licytacja odbędzie się w lokalu urzędowym c. k. Starostwa Żółkiewskiego, gdzie także warunki licytacyi począwszy od dnia 20. Czerwca 1874 w urzędowych godzinach przejrane być mogą.

Wzywa się przeto chęć dzierżawę mających aby na rzeczonym dniu do licytacji przystąpili.

C. k. Starosta.

Żółkiew dnia 21. Maja 1874.

(1835 1-3) **Konkurs.**

L. 4.609. Celem obsadzenia opróżnionej przy lwowskim ces. kr. wyższym Sądzie krajowym posady radycy ze systemizowanymi należnościami rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 14 dniowym.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania w drodze przynależnej do tutejszego Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów dnia 26. Maja 1874.

Obwieszczenie.

Nr. 25.401. W c. k. gal. Dyrekcyi poczt będą wartościowe zwrócone przesyłki, w następującym spisie wykazane po upływie trzechmiesięcznego terminu w obec komisji otworzone.

Wzywa się więc nadawców, ażeby swoje pretensye co do prawa własności w wyz wymienionym terminie wykazali, poczem tymże reklamowane przesyłki po złożeniu zaległych należności pocztowych wydane zostaną.

Lwów, dnia 29. Kwietnia 1874.

A. Wykaz przesyłek wartościowych zwrrotnych za rok 1872.

Nadawca Aufgeber	Liczba bieżąca Post. Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-ort	wartość		waga		Porteryum					
					zł.	ct.	ft.	lut.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Komar Pisz	1	Baligrod	Krajewski	Tyrawa woł.	400	—	3	5	—	—	—	—	—	—
	2	Bochnia	?	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	—
	3	"	?	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—
	4	"	Ens	Niepolomice	—	10	—	5	10	—	—	—	—	—
	5	"	Chłodnicki	Rudnik	—	10	—	9	—	1	22	—	—	—
	6	Brody	Koźmian	—	—	10	—	1	12	—	—	—	—	—
	7	"	Pauluk	—	—	2	—	—	5/10	—	—	30	—	—
	8	"	Komaniuk	—	—	3	—	—	6/10	—	—	18	—	—
	9	"	Gottlieb	—	—	10	—	—	12/10	—	—	65	—	—
	10	"	Markoski	—	—	5	—	—	5/10	—	—	25	—	—
Stenerant	11	"	Scheer	—	16	—	—	1	—	—	18	—	—	
	12	Brzeżan	Zambrosi wicz	Wien	3	—	—	5/10	—	—	30	—	—	
	13	"	Mieding	Lemberg	3	—	—	5/10	—	—	42	—	—	
	14	"	Komarański	Augnstówka	15	—	—	8/10	—	—	37	—	—	
	15	"	Werbowski	Wien	2	—	—	6/10	—	—	30	—	—	
	16	Budzanów	Morgenstern	Czortków	4	—	—	6/10	—	—	13	—	—	
	17	Chyrów, Stadt	Czwarteki	Stagłany Zborów	2	—	—	8/10	—	—	20	—	—	
	18	Dembica	Syre	Wien	12	—	—	7/4	—	—	25	—	—	
	19	"	Migala	—	—	2	—	—	7/4	—	25	—	—	
	20	"	Jajczuk	Neu-Sandec	3	—	—	5/4	—	—	18	—	—	
M. Pohnstein Scharispitz	21	Dolina	Hopfinger	Sambor	1	4	—	1 3/4	—	—	36	—	—	
	22	Dombrowa	Weil	Wien	2	—	11	8	4	6	—	—	—	
	23	Głogów	Hillilger	Grosswardein	1	—	—	23 1/10	—	—	60	—	—	
	24	Grzymałów	Bilecki	Thuste	10	—	—	3	—	—	42	—	—	
	25	"	Luczycka	Liskowate	1	50	—	—	6/10	—	20	—	—	
	26	Jarosław	Krawcowa	Lemberg	1	—	—	5/4	—	—	18	—	—	
	27	Kałuż	Stanisławów	Schönberg	2	—	—	8/10	—	—	25	—	—	
	28	"	Dr. Zathy	Podhajce	2	—	—	2 1/10	—	—	18	—	—	
	29	"	Rechner Bank	Brünn	3	—	—	3 9/10	—	—	56	—	—	
	30	Kołomea	Nawracki	Łanczyn	2	—	—	17	—	—	32	—	—	
A. Szafranski Friedr. Stein Lokosz Adolf Weber Hötel Saxe Pobudkiewicz	31	Komańcza	Długoszewski	Bobowa	30	—	2	20	—	—	48	—	—	
	32	Krakau	Zerter	Tarnopol	12	—	5	15	—	—	2 1/4	—	—	
	33	"	Fenicht	Tarnów	8	—	—	2 1/5	—	—	36	—	—	
	34	"	Weissmann	Zawidowice	2	50	7	15	—	—	2 8	—	—	
	35	"	Doring	Breslau	1	—	—	3	1	—	1 50	—	—	
	36	"	Terlecki	Jarosław	4	—	—	29	—	—	50	—	—	
	37	"	Dąbrowski	Neu-Sandec	30	—	—	3	—	—	51	—	—	
	38	"	Eisenberg	Lemberg	19	—	—	2/10	—	—	52	—	—	
	39	"	St rawski	Troppau	7	50	—	1 1/10	—	—	40	—	—	
	40	"	Kwaternikowa	Wygnanów	7	—	—	2 3/10	—	—	74	—	—	
B. Arzt Bez. Sptmjdft.	41	"	Górski Edw.	Hernals	30	—	—	4/10	—	—	52	—	—	
	42	"	Brandler	Wien	10	—	—	7/10	—	—	40	—	—	
	43	"	Moszkowski	Działoszyce	30	—	—	7/10	—	—	33	—	—	
	44	"	Scharft Lubel	Kalwarya	25	—	—	7/10	—	—	32	—	—	
	45	"	Słowkał	Iglau	10	—	—	2 7/10	—	—	40	—	—	
	46	"	Semler	Rzeszów	5	17	—	7/10	—	—	56	—	—	
	47	"	Reich	Łańcut	10	—	—	5/10	—	—	46	—	—	
	48	"	Sek	Tarnów	4	71	—	1 5/10	—	—	18	—	—	
	49	"	Kumiss Heilanstalt	Wien	1	—	—	5 7/10	—	—	78	—	—	
	50	"	Wojciechowski	Podzamcze	3	—	—	9/10	—	—	51	—	—	
Zarz. dóbr sk. Peczeniżyn Bank Mandel A. Faust	51	"	Jarecka	Drohobycz	8	—	—	5/10	—	—	20	—	—	
	52	"	Dylewska	Tarnów	3	—	—	6/10	—	—	18	—	—	
	53	"	Leśniak	Tarnów	1	50 1/2	—	4/10	—	—	42	—	—	
	54	"	Urz. gminny	Michałowice	1	98 1/2	—	7 9/10	—	—	2 22	—	—	
	55	"	Gwiazdon	Wojnicz	1	25	—	5 4/10	—	—	18	—	—	
	56	"	Siwek	Bronowice	2	—	—	2/10	—	—	12	—	—	
	57	"	Lipiński	Oporów	10	—	—	2	—	—	97	—	—	
	58	Leżajsk	Brandsteter	Hansfalva	45	—	—	4 4/10	—	—	56	—	—	
	59	Lisko	Traxinger	Łupków	1	—	—	1 5/10	—	—	26	—	—	
	60	Neu-Sandec	Weingarten	Kermesz	5	—	—	5/10	—	—	20	—	—	
B. Pass	61	"	Rabmowicz	Pietryków	3	—	—	5/10	—	—	92	—	—	
	62	Peczeniżyn	Broniewski	Stanisław	—	12	—	1	—	—	26	—	—	
	63	Podgórze	Bieder	Jordanów	2	19	—	2 3/10	—	—	42	—	—	
	64	"	Mitrany	Adrianopol	8	—	12	25	—	—	20	35	—	
	65	Podhajce	Weissberg	Wieniawka	10	—	—	7/10	—	—	13	—	—	
	66	"	Żukowski	Grzymałów	10	6	—	—	—	—	45	—	—	
	67	"	Cikowski	Lemberg	17	97	—	—	—	—	30	—	—	
	68	Sambor	Bär	Borysław	20	—	—	—	—	—	26	—	—	
	69	"	Brudner	Borysław	20	—	—	—	—	—	26	—	—	
	70	"	Czerczewicz	Turka	5	—	—	—	—	—	36	—	—	
Handgrif Taborski Kruszniewicz Werba Podobiński Podobińska	71	"	Czyżek	Przemysł	2	—	—	—	—	—	26	—	—	
	72	"	Denkowicz	Borynia	20	—	—	—	—	—	42	—	—	
	73	"	Ebel	Drohobycz	15	—	—	—	—	—	32	—	—	
	74	"	Fischer	Dolina	10	—	—	—	—	—	36	—	—	
	75	"	Freiberg	Stryj	5	—	—	—	—	—	18	—	—	
	76	"	Friedmann	Chyrow	50	—	—	—	—	—	41	—	—	
	77	"	Fisch	Turka	10	—	—	—	—	—	36	—	—	
	78	"	Fischer	Dolina	10	—	—	—	—	—	36	—	—	
	79	"	Gußlein	Chyrów	5	—	—	—	—	—	26	—	—	
	80	"	Grossmann	Drohobycz	20	—	—	—	—	—	26	—	—	
Nadel Postamt	81	"	Herzberg	Bronica	5	—	—	—	—	—	13	—	—	
	82	"	Hirschhaul	Drohobycz	30	—	—	—	—	—	26	—	—	
	83	"	dto	Borysław	10	—	—	—	—	—	26	—	—	
	84	"	Jekel	Kałuż	20	—	—	—	—	—	36	—	—	
	85	"	Krajewska	Drohobycz	—	—	—	—	—	—	26	—	—	
	86	"	Lustig	Dolina	20	—	—	—	—	—	36	—	—	
	87	"	Liebennau	Stryj	20	—	—	—	—	—	18	—	—	
	88	"	dto	Stryj	10	—	—	—	—	—	18	—	—	
	89	"	Mikulicz	Prag	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
	90	"	Nagler	Podbuż	5	—	—	—	—	—	13	—	—	
Feber	91	"	Naczelnik gminny	Drohobycz	5	—	—	—	—	—	26	—	—	
	92	"	Pilichowska	Obertyn	1	—	—	—	—	—	20	—	—	
	93	"	Pietryszek	Chyrów	3	—	—	—	—	—	26	—	—	
	170	Stanisławów	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	171	Warhałowski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	172	Jezierski	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	173	Feber	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	174	Nadel	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	175	Postamt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	176	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Handgrif Taborski Kruszniewicz Werba Podobiński Podobińska	177	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	178	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	179	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	180	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	181	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	182	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	183	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
	184	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Rundmachung.

Nr. 25.401. Bei der k. k. galiz. Post-Direction werden die im nachfolgenden Verzeichnisse ausgewiesenen Fahrpost-Retoursendungen nach Ablauf einer drei monatlichen Frist kommissionell eröffnet werden.

Die Aufgeber werden daher aufgefordert ihre Eigenthums-Ansprüche in der erwähnten Frist geltend zu machen, worauf ihnen die reklamirten Sendungen unter Einhebung der aushaftenden Portogebühren werden ausgefolgt werden.

Lemberg, am 29. April 1874.

A. Verzeichniß über die im Jahre 1872 rückgelangten Retourfahrt-Postsendungen.

Nadawca Aufgeber	Liczba bieżąca Post. Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs-ort	wartość		waga		Porteryum					
					zł.	ct.	ft.	lut.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.
Komar Pisz	94	Sambor	Rubin	Dolina	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	95	"	Rasch	Lemberg	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	96	"	Regmts Cmdo	Stryj	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	97	"	Schwarz	Drohobycz	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	98	"	Sieger	Chyrów	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	99	"	Soroit	Przemysł	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	100	"	Schmelkes	Jarosław	9	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	101	"	Telegr Direktion	Lemberg	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	102	"	Wisser	Borysław	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	103	"	Weissbart	Rudki	20	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Stenerant	104	"	Żechoski	Krukienice	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	105	"	Wohllemer	Drohobycz	20	—	—	—	—					

Nadawca Aufgeber	Liczba bieżąca Post.-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs- Ort	wartość				waga				Portoryum				Nadawca Aufgeber	Liczba bieżąca Post.-Nr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	Miejsce przeznaczenia Bestimmungs- Ort	wartość				waga				Portoryum			
					zl.	ct.	ft.	lut.	zl.	ct.	ft.	lut.	zl.	ct.	ft.	lut.						zl.	ct.	ft.	lut.	zl.	ct.	ft.	lut.	zl.	ct.	ft.	lut.
Wojtanowski	185	Tarnów	Woytanowski	Pesth	145	—	—	7/10	—	—	—	—	—	—	35	Kaszubiński	Lemberg	Roziner	Jaroslau	9	—	—	5	—	—	—	—	42					
F. Engel	186	"	Sieber	Drzesko	10	—	—	7/10	—	—	—	—	—	—	26	"	Dolnicki	Gliniany	1	10	—	—	—	—	—	—	32						
Aberdam	187	"	Ber Antschel	Sędziszów	2	85	—	5/10	—	—	—	—	—	—	42	Biliński	Draczyński	Brzeżan	20	—	—	6	5	—	—	—	94						
Młodecki	188	"	Gofron	Dąbrowa	20	—	—	1	—	—	—	—	—	—	35	"	Krajewska	Tarnopol	3	—	—	—	—	16/10	—	—	45						
J. Kurz	189	"	Biłski	Grybów	6	60	—	3/10	—	—	—	—	—	—	42	Kaszubiński	Horodyński	Dubowiec	2	20	—	—	—	—	—	—	42						
Bleiweis	190	"	Janotta	Radłów	3	—	—	16/10	—	—	—	—	—	—	32	Fr. Meindl	Barado	Nowosielica	10	—	—	1	—	—	—	—	42						
D. Koborski	191	"	Muszel	Dąbrowa	40	—	—	15/10	—	—	—	—	—	—	26	Kaszubiński	Kopertyński	Kołomea	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Wittmayer	192	"	Lichtneker	Wien	3	45	—	7/10	—	—	—	—	—	—	56	Witoszyńska	Jenike	Piatra	10	—	—	1	15	—	—	60							
K. L. Rieger	193	"	Kuszelmann	Glatz	52	—	—	7/10	—	—	—	—	—	—	50	"	Popper	Wien	30	—	—	17	—	—	—	—	67						
Gärtner	194	"	Hoben	Korczyna	95	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	42	Kaszubiński	Miż	Zborów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Frachtenkasse	195	"	Klein	Dąbrowa	1	—	—	7/10	—	—	—	—	—	—	26	"	Miż	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	196	"	dto	"	1	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	26	"	Kaczala	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Nowakowski	197	"	Golemo	Dembica	3	—	—	1	—	—	—	—	—	—	36	"	Hlibowicki	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
J. Engel	198	"	Prokosz	Ryglice	30	—	—	1	—	—	—	—	—	—	26	G. Krochmal	Tran	Sokal	2	—	—	—	—	—	—	—	38						
Frachtenkasse	199	"	Weit	Żabno	1	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	13	Kaszubiński	Mudrak	Żurawno	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	200	Żłoczów	Königsberg	Uniów	20	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	26	"	Wylickowski	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	201	"	Rosenthal	Lemberg	3	—	—	14/10	—	—	—	—	—	—	18	"	Manowicki	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	202	"	Wojtko Olejnik	Baden	2	—	—	84/10	—	—	—	—	—	—	30	"	Hłodyński	Bukaczowce	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	203	"	Bekierski	Lemberg	2	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	18	"	Trusiewicz	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	204	"	Roszau	Tarnopol	3	—	—	12/10	—	—	—	—	—	—	42	"	Ohonowski	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	205	Lemberg	Kociumbas	Bóbrka	3	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	13	"	Skalicz	Bukaczowce	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	206	"	Gottlieb	Dolina	10	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	37	"	Kołowicz	Żłoczów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	207	"	Czech	Wirst	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	"	Bałtorowicz	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	208	"	Gabel	Lubaczów	20	—	—	15/10	—	—	—	—	—	—	36	"	Lubieniecki	Żurawno	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	209	"	Arlamowski	Przemysł	2	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	18	Fr. Schuman	Zachariewicz	Podhorce	8	10	16	20	—	—	—	—	126						
"	210	"	Mannel	Pesth	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Kaszubiński	B. Kamień	B. Kamień	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	211	"	Maxymowicz	Berka	2	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	25	"	Czerwiński	Jazłowiec	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	212	"	Inländer	Budzanów	25	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	48	Wal. Muntani	Bretner	Ustrzyki	2	—	—	7	—	—	—	—	21						
"	213	"	Ziff	"	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	Kaszubiński	Temnicki	Zborów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	214	"	Krankenhaus	Trenczyn	23	94	—	35/10	—	—	—	—	—	—	20	"	Klimkowicz	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	215	"	Jarzemowski	Gr. Kreutz	25	—	—	—	—	—	—	—	—	—	35	"	Czajkowski	Żłoczów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	216	"	Bezirksgericht	Schemnitz	1	82	—	—	—	—	—	—	—	—	35	"	Wołoszyński	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	217	"	Szczepanowski	Alt. Sandec	4	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	20	"	Jankiewicz	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	218	"	Naworowski	Mikołajów	2	—	—	5/10	—	—	—	—	—	—	—	—	"	Baczyński	Budzanów	1	10	—	—	—	—	—	—	42					
"	219	"	Jakubowski	Kańczuga	60	—	—	6/10	—	—	—	—	—	—	36	"	Stratyński	Potok	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	220	"	Maxa	Lwów	—	11 1/2	—	15/10	—	—	—	—	—	—	18	"	Pawęcki	Buczacz	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Kaszubiński	221	"	Derzko	Bartatów	1	10	—	3	—	—	—	—	—	—	32	"	Reszytowski	Zadwórze	1	10	—	—	—	—	—	—	32						
"	222	"	Harasymowicz	Jezupol	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	"	Biliński	Zbaraż	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	223	"	Curkowski	Janów	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	"	Bohaczewski	Żłoczów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	224	"	Raczyński	Narajów	5	33	8	20	—	—	—	—	—	—	54	"	Drohomirecki	Jezupol	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	225	"	Terlecki	Stanisław	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	"	Lubieniecki	Żurawno	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Isr. Szmajer	226	"	Sienkiewicz	Lwów	10	—	—	20	—	—	—	—	—	—	32	"	Sławski	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Kaszubiński	227	"	Mołodecki	Brody	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Slusarczyk	Czernowit	1	10	—	—	—	—	—	—	46						
"	228	"	Jaworowski	Łysiec	1	10	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Kropelnicki	Bohorodczan	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	229	"	Szmiński	Stanisław	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	Dobner	Engel	Wien	—	60	2	5	—	—	—	—	26						
"	230	"	Łękowski	"	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	Kaszubiński	Węgrzynowicz	Kotzman	1	10	—	—	—	—	—	—	46						
"	231	"	Turczyński	Brody	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Biliukiewicz	Bajau	1	10	—	—	—	—	—	—	46						
"	232	"	Worzywoda	Bolechów	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Hoszowski	Żurawno	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	233	"	Trembecki	B. Kamień	2	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Goralewicz	Mielnica	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	234	"	Klausner	Brody	60	16	8	3	—	—	—	—	—	—	46	"	Jankiewicz	Żłoczów	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
Kaszubiński	235	"	Czajkowski	"	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Biliński	Zbaraż	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	236	"	Hlebowicki	Kamionka	2	—	—	5	—	—	—	—	—	—	32	"	Rozdolski	Tarnopol	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	237	"	Łoniewicz	Wojniłów	2	—	—	5	—	—	—	—	—	—	42	"	Gliński	Borki	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	238	"	Ilewicz	Mszana	1	—	—	5	—	—	—	—	—	—	32	"	Janowicz	Bukaczowce	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	239	"	Treszczakowski	Gródek	2	—	—	5	—	—	—	—	—	—	32	"	Ozarkiewicz	"	1	10	—	—	—	—	—	—	46						
"	240	"	Rzepecki	Skole	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	E. Denges	Anders	Derewacz	10	—	—	—	—	37/10	—	—	55						
"	241	"	Sawczyński	Podkamień	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	Kaszubiński	Gocki	Buczacz	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	242	"	Martynowicz	Bartatów	1	—	—	5	—	—	—	—	—	—	32	"	Mandyczewski	Nadwórna	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	243	"	Bazylewicz	Stryj	1	—	—	3	—	—	—	—	—	—	42	"	St. umiński	Załośce	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	244	"	Głowacki	Dolina	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Petrowicz	Nadwórna	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	245	"	Jankiewicz	"	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Wieliczkowski	Solotwina	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	246	"	Daszkiewicz	"	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Łupatyński	"	1	10	—	—	—	—	—	—	42						
"	247	"	Kowalski	"	1	—	—	4	—	—	—	—	—	—	42	"	Maniawski	Hoszow	1	10	—	—	—	—</									

B. Wykaz przesyłek wartościowych z niedokładnymi adresami i bez dokumentów.

Liczba bieżąca Post-Pr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	wartość		waga		U w a g a Anmerkung
			Berth		Gewicht		
			zł. fl.	ct. fr.	ft. Pf.	lut. Grs.	
1	Mezőlaborcz	Kozłowski	4		26 1/10		
2	?	Ciąglewicz			1 15		
3	?	Opiska narodowa			2		
4	?	S. S.			18		
5	?	Oberwalder	5		2 15		
6	Skala	Kopertyński	6	50	1 5		
7	Wien	Schubuth			23		
8	Lemberg (retour)	Lewicki 34	10		2 20		
9	K. St.	Wolański	3		1 2		
10	Sambor	E. G. 420	5		2		
11	Wien 637	K. S. 91					
12	?	Asecuranz	3	50	1 3		
13	Sanok	Dische	6		6 25		
14	?	Dyrekcya szpitalu			6 15		
15	?	Tow. sztuk pięknych	10		2		

B. Verzeichniß über die ohne Dokumente und mit mangelhaften Adressen erliegenden Sendungen.

Liczba bieżąca Post-Pr.	Miejsce nadania Aufgabsort	Imię odbiorcy Name des Adressaten	wartość		waga		U w a g a Anmerkung
			Berth		Gewicht		
			zł. fl.	ct. fr.	ft. Pf.	lut. Grs.	
16	Krakau	Oświata ludu	5		2 25		
17	Dąbrowa	Smolik	5		3		
18	?	Enis	9		2 24		
19	?	Holski	2		20		
20	Lisko	Wierzchowski			3 17		
21	Krakau	Gymnazyum			7		
22	Tarnopol	Ohlewski	15		4 15		
23	Husiatyn	Potocki	32	55	67		
24	?	S. ?					Saufteppich
25	Jaroslaw	? . . . uszko 50			29 26		
26	Tarnów	Probozcz	2		1 5		
27	Dublany	Adamski	1	50	5		
28	Przemysł	Strzetetska	3		1 15		
29	Stanislaw	Wołowicz	10	35	1 22		
30	Lisko						

(1695 1-3) **E d y k t.**
L. 6462. Samborski c. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że Amalia Rappaport ze Sambora, za głupowatą uznaną została — i że dla niej Gabryel Mienkes ze Szczerca za kuratora jest ustanowiony.
Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor dnia 12. Maja 1874.

(1698 1-3) **E d y k t.**
L. 2478. C. k. Sąd powiatowy w Brzesku na zaspokojenie pretensyi Estery Kalfusowej w kwocie zlr. w. a. z pn. od Jana i Agneszki Kozów jej przypadającej, w celu wykonania egzekucyjnej sprzedaży przez publiczną licytację kawałka gruntu około 1. morga i budynków pod l. k. 7. w Tworkowy, uchwałę c. k. Sądu krajowego w Krakowie z dnia 13. grudnia 1873 l. 30181 dozwolonej, wycza w tutejszym sądzie trzy terminy, mianowicie na dzień 19. Maja 9. Czerwca i 7. Lipca 1874 godzinę 9 rano.

Warunki licytacji są następujące:
1) Cenę wywołańczą stanowi cena szacunkowa 112 zł. w. a. z pn. niżej której grunt i budynki dopiero na trzecim terminie sprzedane będą.
2) Chęć kupna mający złożyć 50% z ceny szacunkowej jako wadium, w gotowiznie do rąk komisji licytacyjnej odbywającej, które najwięcej ofiarującemu zatrzymanem, i na rachunek reszty ceny kupna w depozycie sądowym zachowaniem będzie.
3) Nabywca w 30 dni po prawomocności uchwały akt egzekucyjnej sprzedaży przyjmującej do sądowej wiadomości, winien będzie złożyć do sądu resztującą cenę kupna, po strąceniu złożonego już wadium.
4) Gdyby nabywca jednego lub drugiego warunku licytacji nie otrzymał, natenczas nastąpi na jego własny koszt i niebezpieczeństwo relicytacji tych samych przedmiotów, które na jednym terminie za jaką bądź cenę sprzedane będą, różnicę zaś aż do wysokości poprzedniej ceny kupna terażniejszy nabywca dopłacić obowiązany będzie.
O tej licytacji zawiadamia c. k. Sąd powiatowy Esterę Kalfusową i Sobestyaną Kozę, tudzież Jana i Agneszkę Kozów.
C. k. Sąd powiatowy
Brzesko dnia 24. Kwietnia 1874.

(1699 1-3) **E d y k t.**
L. 1463. C. k. Sąd powiatowy w Horodence zawiadamia niniejszem, że na dniu 26. Października 1873 zmarła w Olejowie Korolówce, Natalia Terlecka bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy temu Sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom do jej spuścizny przysługują prawo spadkowe, przeto wzywa się wszystkich, którzy do takowej z jakiegokolwiek bądź tytułu zamierzają sobie prawo rościć, by swe prawa spadkowe w przeciągu jednego roku od dnia poniżej umieszczonego licyzję się mającego w tym sądzie zgłosili, i udowodniwszy takowe, swe deklaracje do tego spadku tem pewniej wnieśli, ile że w razie przeciwnym pertraktacja spadku, dla którego p. Aleksander Robacki jako kurator masy się ustanawia, jedynie z tymi, którzy się oświadczą i tytuł prawny do tego spadku wykażą, przeprowadzi się, i im się przysługują, zaś część spadku nieobjęta, lub jeżeli nikt się nie zgłosi, cały spadek jako bezdziedziczny skarbowi wydanym będzie.
Z c. k. Sądu powiatowego
Horodenska dnia 10. Maja 1874.

1710 1-3) **O b w i e s z c e n i e.**
L. 2194. C. k. Sąd powiatowy w Mikołajowie podaje do wiadomości że odnośnie do uchwały c. k. Sądu obwodowego w Samborze z dnia 8. Kwietnia 1874 l. 6447 Jan Jouiak mieszkan. z Rozdolu, został uznany marnotrawcą i kuratelę nad nim powierza się ojcu — Piotrowi Jouiakowi.
C. k. Sąd powiatowy.
Mikołajów dnia 30. Kwietnia 1874.

(1711 1-3) **E d y k t.**
L. 2337/cyw. Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Mikulincach ogłasza się, że za przyzwoleniem c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu, oznano Pawła Żygała, właściciela z Magdaluwki za marnotrawcę, i nadano mu kuratora w osobie Jaska Żygała, gospodarza z Magdaluwki.
Mikulince dnia 16. Maja 1874.

(1713 1-3) **E d y k t.**
L. 22744. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni że w skutek podania Maryi Rozyny 2. im. z Nowosieleckich Grzybowskiej, Wilhelminy Henryki 2. im. Nowosieleckiej i Bronisława Nowosieleckiego w dniu 16. Mar. 1872 l. 15.184 wniesionego, uchwałę z dnia 4go Maja 1872 l. 15 84 wykreślenie obowiązków s. p. Justyna z Dobczyńskich Nowosieleckiej w stanie biernym części dóbr Malinie i Trześci na rzecz ks. Jakóba Cabalskiego Dom. 380 pag. 344 n. 18 on. zaindebultowanych dozwolone zostało.

Powyzszą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomych Maryi z Habelów Bodrin i Zefirynowi Habela, a względnie niewiadomej z miejsca pobytu opiekę ich, do rąk równocześnie w osobie p. adw. Horwata z substytucją p. adw. Dra Przemyskiego ustanowionego kuratora.
Wzywamy niniejszym Edytem Maryę z Habelów Bodrin i Zefiryna Habela a względnie ich opiekę, ażeby w należytem czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiscie albo przez innego zastępcę się zgłosili ile że z zaniedbania wyniknąć mogące skutki niekorzystne, sobie przypisać będą musieli.
Z c. k. Sądu krajowego.
Lwów dnia 2. Maja 1874.

(1769 1-3) **E d y k t.**
L. 11087. C. k. wyższy Sąd krajowy Lwowski podaje w myśl §. 14. ust. z d. 25. Lipca 1871 l. dz. ust. 96 do wiadomości, iż w skutek proźby małżonków Karola i Maryanny Mokrzyckich, tudzież Marcina i Maryanny Mroczkowskich o utworzenie ciała tabularnego dla realności pod l. 3093/4 i o wydzielenie z takowej i utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności pod l. 6453/4 we Lwowie uchwałę c. k. Sądu krajowego lwowskiego dla spraw cywilnych z dnia 10. Sierpnia 1872 l. 41798 polecone zostało tabuli miejskiej, aby 1) dla istniejącej we Lwowie pod N. konskr. 3093/4 realności, która składając się z parcel katastralnych Nr. 5547 i 5548 i będąc na planie E. literami: a b. c. d. e. f. g. h. i. k. a oznaczoną przypiera na północno-wschodnią stronę frontem 78. sążni 4 stóp długim do ulicy Zborowskiej, na zachodnio-południową stronę do realności pod l. k. 3303/4 i do ulicy Zółkiewskiej na zachodnio-południową stronę do realności pod liczbę k. 3083/4 i do realności pod l. k. 313/4, nareszcie na północno-zachodnią stronę do realności pod l. k. 3133/4 ciało tabularne pod N. k. 3093/4 utworzyła, i małżonkowie Karola i Maryannę Mokrzyckich za właścicieli tej realności zaindebultowała; 2) aby następnie z tej powyżej utworzonej realności Nr. 3093/4 parcelę katastralną Nr. 5518 na planie E. literami e f g. h. i. e. określoną, przypierającą frontem 24. sążni 4 stóp długim do ulicy Zborowskiej, na północno-zachodnią stronę do realności pod l. 313/4, na zachodnio-południową stronę do realności pod l. 323/4, nareszcie na południe do reszty realności pod l. k. 3093/4 wydzieliła, dla tej wydzielonej parceli wraz z wybudowanym na niej domem mieszkalnym nowe osobne ciało tabularne pod Nr. kons. 6433/4 utworzyła, i jako właścicieli tej nowo powstałej realności Marcina i Maryannę Mroczkowskich zaindebultowała.

Dalej zawiadamia c. k. wyższy Sąd krajowy, że termin do oznajmienia rozszczeń w myśl §. 5. 6. 7. powyż. ust. edyktem z d. 12. Listopada 1873 l. 29271 postanowiony z dniem 31. Marca 1874 już minął.

Wzywa się więc wszystkich, którzyby przez istnienie lub porządek wpisu jakiego w księgę gruntową w swych prawach ukrócić by się miał, by sprzeciwianie się swoje do końca sierpnia 1874 tem pewniej w c. k. Sądzie krajowym lwowskim wnieśli, ile że inaczej wpisy te skutek wpisów hipotecznych osiągną.

Okoliczność, że oznajmić się mające prawo z jakiej publicznej księgi z używania występującej, lub z rozstrzygnięcia sądowego widoczne jest, albo że do tego prawo odnoszące się podanie w sądzie się znajdujące nie zmienia obowiązku do zgłoszenia tego prawa w powyższym czasie.
Ani przywrócenie do pierwotnego stanu przeciw zaniedbaniu terminu edyktałego, ani przedłużenie tego terminu dla pojedynczych osób miejsca mieć nie będzie.
Lwów dnia 12. Maja 1874.

(1776 1 3) **E d y k t.**
L. 5300. C. k. Sąd powiatowy w Kętach zawiadamia niniejszem Wincentego Wiśniowskiego, że przeciw niemu, tudzież małżonkom Janowi i Maryannie Gurowiczom, wniósł pod dnem 17. Sierpnia 1874 l. 3840 Bernard Mondshein z Kęt pozew o zapłacenie kwoty 180 zł. w. a. z pn. w załatwieniu którego termin do rozprawy ustnej na dzień 22. Czerwca 1874 godzinę 9 z rana wyznaczono.

Ponieważ miejsce pobytu Wincentego Wiśniowskiego niewiadome, ustanowił c. k. Sąd powiatowy dlań, a w razie jego śmierci dla jego z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, kuratora w osobie c. k. notaryusza Dr. Jana Marka w Kętach, z którym wytoczony spór przeprowadzony zostanie. Natędy Wincenty Wiśniowski potrzebne ku obronie praw swoich kroki wcześniej tem pewniej poczynić powinien, gdyż skutki zaniedbania samemu sobie przypisać by musiał.
Kęty dnia 2. Maja 1874.

(1797 1-3) **O g ł o s z e n i e k o n k u r s u.**
L. 4301. Krajowa Rada szkolna ogłasza konkurs na jednę posadę nauczyciela przy szkole wydziałowej w Gródku, z roczną płacą 500 złr. w. a.
Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść do okręgowej Rady szkolnej zamiejskiej we Lwowie, najdalej do końca Czerwca 1874.

Z Rady szkolnej krajowej.
Lwów dnia 15. Maja 1874

(1801 1-3) **E d y k t.**
L. 2256 874. C. k. Sąd powiatowy w Szczercu do powszechnej podaje wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności p. Majora Mischla przeciw Kaście Kosziliowej o zapłacenie sumy 62 złr. a. w. z pn. przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. 3 w Dobranach własności Kaści Kosziliowej stanowiącej, w dmach 11. Czerwca 1874, — 9. Lipca 1874 i 6. Sierpnia 1874 każdakrotnie o godzinie 10tej przed południem w Szczercu w lokalnościach tutejszego Sądu się odbędzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową 85 złr. a. w. przyczem się zauważa, że na pierwszych dwóch terminach tylko za tę lub za wyższą cenę, na trzecim zaś terminie także poniżej ceny szacunkowej rzeczona realność sprzedana będzie. — Jako dalsze warunki licytacji ustanawia się, stosownie do wniosku wierzyciela że realność w nowie będąca, sprzedaje się tylko w częściach w protokole zastawniczego opisaną z dnia 12. Stycznia 1874 l. 248 wymienionych, że jednak ani za przestrzeń, ani za inne własności poręki się daje, dla tego ktokolwiek w przetargu chce uczestniczyć, na miejscu przedmiot sprzedany opatrzyć sobie może — że dalej każdy z licytujących będzie obowiązany 8 złr. 50 cent. a. w. jako 100% od ceny szacunkowej na 85 złr. a. w. oznaczonej w gotówce do rąk komisji licytacyjnej złożyć, — że nabywca będzie obowiązany do trzech dni po pra-

womoności aktu licytacyjnego resztującą cenę kupna do Sądu złożyć.

Inne bliższe warunki każdy komu na tem zależy w tutejszym ces. król. Sądzie przejrzeć może, — gdzie też licytacja się odbędzie.

Szczerzec dnia 21. Kwietnia 1874.
(1808 1-3) **O b w i e s z c e n i e.**
L. 12.551. Ministerstwo handlu zarządziło rozporządzeniem z dnia 23. Maja b. r. l. 16.621 od 1. Czerwca b. r. sprzedaż kopert do listów zwykłych znacznikiem pocztowym zaopatrzonych o 1/2 centa wyżej wartości tego znaczka.

Co się do wiadomości podaje.
C. k. Dyrekcya poczt.
Lwów dnia 26. Maja 1874.

(1899 1-3) **O b w i e s z c e n i e.**
L. 2291. Przy c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie została posada kancelisty w randze XI z roczną płacą 600 złr. w. a. i z dodatkami aktywalnym 150 złr. w. a. i z prawem posunięcia się po 5 latach na wyższą płacę etatową opróżnioną.

Ubiegający się o tę posadę lub o posadę przy innym Sądzie kolegiatnym lub powiatowym opóźnić się mogąca, mając swę podania w myśl rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa dla obrony krajowej z d. 12. Lipca 1872 l. 98 Dz. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 30. Maja 1874 licyzję się mających do Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Rzeszowie wnieść.

Prezydium ces. król. Sądu krajowego wyższego.

Kraków dnia 18. Maja 1874.

(1814 1-3) **O g ł o s z e n i e.**
L. 8.311. C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach, podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 8. marca 1873 l. 1164 na zaspokojenie przyznanej c. k. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie, sumy 200 zł. w. a. z pn. dozwolona została publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej dłużników Jędrzeja i Anny Hanasów pod l. k. 1, w Bednarce, ciała tabularnego niestanowiącej na 400 złr. w. a. oszacowanej i że takowa w tutejszym Sądzie w trzech terminach t. j. w dniu 16. Czerwca 1874, — 14. Lipca 1874 i 11go Sierpnia 1874 każdą razą o godz. 10. rano dokonana zostanie.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub wyższą na trzecim atoli terminie i za niższą cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania jest 400 zł. wa.
Wadium 4 zł. wa.

O bliższych warunkach licytacji przekonać się można w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego
Gorlice dnia 31. Marca 1874.

(1815 1-3) **O g ł o s z e n i e.**
L. 8.312. C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach, podaje do powszechnej wiadomości, iż na mocy prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 8. Marca 1873 l. 1165 na zaspokojenie przyznanej c. k. uprzyw. Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie sumy 150 zł. w. a. z pn. dozwolona została publiczna licytacyjna realności włościańskiej dłużnika Niccia Leszka pod l. k. 40, w Ropicy ruskiej, ciała tabularnego niestanowiącej, na 300 złr. w. a. oszacowanej i że takowa w tutejszym Sądzie w trzech terminach t. j. w dniu 16. Czerwca — 14. Lipca i 11. Sierpnia 1874 każdą razą o godz. 4. po południu dokonana zostanie.

Na pierwszym i drugim terminie realność ta za cenę szacunkową lub wyższą, na trzecim atoli terminie i za niższą cenę sprzedana zostanie.

Cena wywołania jest 300 zł. wa.
Wadium wynosi 30 zł. w. a.

O bliższych warunkach licytacji przekonać się można w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego.
Gorlice dnia 31. Marca 1874.

(1626 2—3) **E d y k t.**

L. 20.924. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek pozwu Kazimierza i Adama Zbrożków współwłaścicieli dóbr Wierzbizna z dnia 12. Kwietnia 1874 L. 20.924 przeciw Feliksowi Noskowskiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomemu o wykreślenie sumy 100 duk. hol. z pn dla Franciszka Noskowskiego na połowie dóbr Wierzbizna zaprenotowanej, z odnośnemi pozycjami z hypoteki dóbr Wierzbizna termin do ustnej rozprawy na dzień 22. Czerwca 1874 o 10. godz. przed południem wyznaczony został.

Powyzszy pozew doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomemu Feliksowi Noskowskiemu do rąk równocześnie w osobie adwokata Dr. Krattera ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Feliksa Noskowskiego aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora, lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ile że z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów dnia 18. Kwietnia 1874.

(1628 2—3) **E d y k t.**

L. 23 173. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia Zdzisława Zaklikę, pierwej w Łopuszce wielkiej pow. Przeworsk zamieszkałego, który wedle odezwę Sądu powiatowego w Przeworsku do Królestwa polskiego w miejsce niewiadome się przeniósł, że Maier Bardach przeciw niemu pod dniem 13. Marca 1874. L. 14.908, prosi o nakaz zapłaty na 520 złr. w. a. z pn. wniosk i takowy uchwałę z dnia 20. marca 1874 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Zdzisława Zakliki jest niewiadomem ustanawia Sąd na jego koszt i szkodę do zastępowania go adwokata Dr. Zidowskiego, kuratorem, zaś adwokata Dr. Starzewskiego tegoż zastępcą, doręcza pierwszemu nakaz zapłaty z wezwaniem, by pozwanego wedle przepisów ustaw sądowych bronił.

Wzywa równocześnie tym edyktem pozwanego, by w należytych czasie osobiście się zgłosił i potrzebne tytuły prawne ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub innego zastępcę wybrał i Sądowi wskazał, gdyż wynikające z zaniechania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. Sądu krajowego jako handlowego

Lwów dnia 2. Maja 1874.

(1630 2—3) **E d y k t.**

L. 24 507. C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie, uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Meusche Ruter, iż w skutek wniesionego przez Gersona Rappaport przeciw Markusowi Schweizer i Meusche Ruter podania o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 22 zł. 88 ct. w. a. z dnia 28 Kwietnia 1874 L. 24.507 uchwałę z dnia 1. Maja 1874 l. 24.507, — takowy w myśl §. 9. ust. weksl. do ustnej rozprawy wedle prawa wekslowego na dzień 25. Czerwca 1874, dekretowano i uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Freidenberg doręczoną została, z którym rozprawa przeprowadzoną będzie. Wzywa się więc Meusche Ruter, by na dniu wyznaczonym osobiście stanął, lub tytuły prawne zastępcy udzielił, gdyż skutki z zaniechania wynikające, sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów dnia 1. Maja 1874.

(1632 2—3) **E d y k t.**

L. 6.501. C. k. Sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym Józefa Geppera ojca, Józefa Geppera syna, Franciszka Geppera i Leopoldynę a raczej Antoninę z Geppersów Wyszomirską z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie ich śmierci ich z imienia, nazwiska, miejsca pobytu i życia niewiadomych sukcesorów lub prawonabywców, że przeciwko nim Franciszek, Władysław, Bronisław i Czesław Gołemberscy w Sądzie tut. wniesli w d. 1. Marca 1874 do l. 6501 skargę o orzeczenie:

1. że prawo Józefa Geppera ojca i jego dzieci Józefa i Franciszka Geppersów tudzież Leopoldynę a raczej Antoninę z Geppersów Wyszomirskiej do żądania zapłaty sumy 25.000 złr. w. w. z wyroku byłego c. k. Sądu szlacheckiego w Tarnowie z dnia 30. Września 1818 l. 6576 pochodzącej, pierwotnie w stanie biernym dóbr Kobierzyn, na rzecz ich w dom. 149 p. 200 n. 25 on. i p. 202 n. 29 on. zaintabulowanej a następnie na cenę kupna i sprzedaży tych dóbr przeniesionej, tudzież prawo żądania zapłaty 3-letnich procentów od tej sumy za czas 3 lat od 1. Stycznia 1830 wstecz licząc, w skutek najdłuższego przedawnienia zgłosił;
2. iż w skutek tego tak suma 25.000 złr. w. w. jak i powyższe trzechnie pro-

centa mają być tak ze stanu biernego dóbr Kobierzyn a właściwie z ceny kupna tych dóbr wykreślone jak i z tabeli płatniczej co do rozdziału tej ceny kupna między wierzycieli przez byłego c. k. Sąd szlachecki w Tarnowie pod dniem 8. Czerwca 1833 l. 7756 wydanej, a mianowicie z poz. 11. tej tabeli płatniczej wyeliminowane, —

w załatwieniu której skargi termin do rozprawy ustnej w Sądzie tut. na dzień 22. Czerwca 1874 o godz. 10. rano wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadomem, przeto c. k. Sąd krajowy ustanowił dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tut. adw. Dr. Starzewskiego z zastępstwem tut. adw. Dra Machalskiego, z którym spór ten według ustawy sądowej w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Zaleca zatem pozwanym, ażeby na powyższym terminie albo sami w Sądzie stanęli, albo potrzebnej informacji ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielił, albo też innego obrońcę sobie obrali i o tem Sądowi wcześniej donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych środków obrony użyli, ile że w razie przeciwnym wynikię z zaniechania skutki sami sobie przypisałyby musieli.

Kraków, dnia 24. Kwietnia 1874.

(1633 2—3) **E d y k t.**

6.502. C. k. Sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym Jana Librowskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego lub w razie jego śmierci — jego z imienia, nazwiska, miejsca pobytu i życia niewiadomych sukcesorów lub prawonabywców, że przeciwko nim, Franciszek, Władysław, Bronisław i Czesław Gołemberscy w Sądzie tut. wniesli w dniu 1go Marca 1874 do l. 6.502 skargę o orzeczenie:

1. iż prawo Jana Librowskiego do żądania zapłaty sum 13.700 złp. w monecie srebrnej grubej i 100 dukatów hol. dobrej wagi ze skryptu Jacka i Franciszki małż. Gołemberskich z dnia 23. Lipca 1820 pochodzących pierwotnie w stanie biernym dóbr Kobierzyn na rzecz jego w Dom. 149 pag. 201, n. 27. on. zaprenotowanej a następnie na cenę kupna i sprzedaży tych dóbr przeniesionych — tudzież prawo żądania zapłaty trzechnie procentów od dopiero co wymienionych sum za czas trzech lat od 1. Stycznia 1830 wstecz licząc się mających — w skutek najdłuższego przedawnienia zgłosił;
2. iż w skutek tego tak sumy te kapitalne 13.700 złp. w monecie srebrnej grubej i 100 dukatów hol. dobrej wagi, jak i powyższe 3-letnie procenta mają być tak ze stanu biernego dóbr Kobierzyn a właściwie z ceny kupna tych dóbr wykreślone jak i z tabeli płatniczej co do rozdziału tej ceny kupna między wierzycieli przez byłego c. k. Sąd szlachecki w Tarnowie pod dniem 8. Czerwca 1833 L. 7756 wydanej a mianowicie z pozycyi 12. tabeli tej płatniczej wyeliminowane, w załatwieniu której skargi termin do rozprawy ustnej w Sądzie tut. wniesli w d. 22. Czerwca 1874 o godzinie 10tej z rana wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadome, przeto c. k. Sąd krajowy ustanowił dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tut. adwokata Dra Altha, z którym spór ten według ustawy sądowej w Galicyi obowiązującej przeprowadzonym będzie.

Zaleca zatem pozwanym, aby na powyższym terminie albo sami w Sądzie stanęli, albo potrzebnej informacji ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielił albo też innego obrońcę sobie obrali i o tem Sądowi wcześniej donieśli — w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych środków obrony użyli, ile że w razie przeciwnym wynikię z zaniechania skutki sami sobie przypisałyby musieli.

Kraków dnia 24. Kwietnia 1874.

(1634 2—3) **E d y k t.**

L. 7.849. C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszym Bazylego Ilnickiego i Michała Kulczyckiego Ruczkę z miejsca pobytu niewiadomych, że uchwałę z dnia 6. Maja 1874 L. 7.849 dozwolił intabulację Katarzyny Humel, Dominiki Komornickiej i Salomei Ilnickiej za właścicieli części dóbr Komorniki dotąd w tabuli krajowej Dom. 60 pag. 351 n. 8 her. i Dom. 60 pag. 352 n. 9 her. na imię Bazylego Ilnickiego i Michała Kulczyckiego Ruczki zapisanych i w celu wykonania tej intabulacji c. k. Sąd krajowy we Lwowie zawezwał.

Oraz postanowił c. k. Sąd obwodowy dla Bazylego Ilnickiego i Michała Kulczyckiego Ruczki kuratora w osobie tutejszego adwokata Dra Witza, — któremu imieniem

tychże powyższej wspomnioną uchwałę doręcza.

Z c. k. Sądu obwodowego Sambor dnia 6. Maja 1874.

(1650 2—3) **E d y k t.**

L. 5.547. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym p. Ignacego Szotowicza i p. Agnieszki Szotowiczową, przedtem w Jarosławiu zamieszkałych obecnie z miejsca pobytu niewiadomych, iż na podstawie wekslu z daty Jarosław dnia 27. Marca 1873 na przekaz skarżączej wystawionego, w Jarosławiu w rok od daty płatnego, od Ignacego Szotowicza i Agnieszki Szotowiczowej solidarnie akceptowanego, uzyskała Maryanna Kipczak przez Dr. Ruczkę, uchwałę z dnia 22go Kwietnia 1874 do L. 5.547 przeciw nim nakaz płatniczy sumy 240 złr. a. w. wraz z odsetkami 60% od dnia 28go Marca 1874 bieżącymi, tudzież kosztami sądowymi w ilości 3 złr. w. a. — którą uchwałę gdy dłużnicy obecnie z miejsca pobytu są niewiadomi, dla nich z urzędu ustanowionemu kuratorowi adwokatowi Dr. Łużeckiemu doręczono.

Przemyśl dnia 22. Kwietnia 1874.

(1656 2—3) **E d y k t.**

L. 1.016. C. k. Sąd powiatowy w Radłowie podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Dawida Bienstocka jako cesyonaryusza Jana Marcinkowskiego w kwocie 34 złr. 50 ct. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności dłużnicze Maryannie Wojcikowej, a względnie jej massie spadkowej należącej, w Biskupicach Radłowskich pod Nr. 110 położonej, a składającej się z placu budowlanego z przyległym ogródkiem 84 sążni kwadratowych obejmującego, z budynku o jednej izbie i komorze na tymże placu się znajdującego.

Do przedsięwzięcia tej sprzedaży wyznacza się trzy terminy a mianowicie: na dzień 16. Lipca 1874, na dzień 17go Sierpnia 1874 i na dzień 11. Września 1874 każdą razą o godzinie 10. przed południem w kancelaryi tutejszo-sądowej.

Cena szacunkowa wynosi 100 zł. w. a. wadyum zaś 10 zł. w. a.

Poniżej ceny szacunkowej sprzedaż dopiero przy trzecim terminie nastąpi.

Akt opisania i oszacowania tejże realności równie jak resztę warunków licytacji przejrzeć można w registraturze tutejszo-sądowej, w dniu zaś licytacji u komisarsza sądowego.

Radłów dnia 14. Października 1874.

(1657 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 2 191. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach podaje do publicznej wiadomości, że Jan Prażłowski z Ropczyc z powodu marnotrawstwa na mocy przywołania Świątynego c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie jako władzy nadkuratellarnej z daty 1. Maja 1874 L. 7.035 pod kuratelę oddany zostaje i że kuratorem jego ustanawia się Dr. Henryka Piutowskiego, lekarza w Ropczycach. Ropczyce dnia 10. Maja 1874.

(1659 2—3) **E d y k t.**

L. 7.008. C. k. Sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem zawiadamia, iż w sprawie wekslowej Barucha M. Schmahla przeciw Feliksowi hr. Morskiemu i Albertowi Poremskiemu o zapłacenie 450 złr. w. a. z pn. przeznaczył w skutek prośby powoda, ponieważ pobyt pozwanego Feliksa hr. Morskiego jest niewiadomy, dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo tegoż pozwanego p. Adwokata Dra Forysta z substytucją p. Adwokata Dra Tokarza na kuratora, któremu doręcza nakaz zapłaty z dnia 29. Stycznia 1874 do L. 2.194, i z którym spór według ustawy wekslowej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się pozwanemu, aby tutejszy Sąd o miejscu swego pobytu zawiadomił, lub potrzebne środki obrony przeznaczonemu zastępcy udzielił, albo innego sobie obrońcę obrał, i o tem tutejszemu Sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie wynikające ząd z skutki sam sobie przypisałyby musiał.

Tarnów, dnia 16. Kwietnia 1874.

(1660 2—3) **E d y k t.**

L. 360. C. k. Sąd delegowany miejski cywilny podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia pretensyi wekslow. Dawida Himelblaua w kwocie 110 zł. wa., z proc. po 60% od d. 18. Lipca 1872 już przyznanemi, kosztami sądow. w kwocie 7 złr. 62 ct. i kosztami egzekucyjnymi w kwocie 2 złr. 97 ct., 9 zł. 51 ct. i 2 złr. 87 ct., oraz 9 złr. 11 ct. — rozpisuje się egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności włościańskiej pod L. 123 w Mogile położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, dłużnika Kazimierza Adamskiego własnej protokołem z dnia 7. Listopada 1872 L. 23.652 egzekucyjnie zajętej a protokołem z dnia 1. Sierpnia 1873 do L. 15.642, egzekucyjnie oszacowanej w trzech terminach jako to: 19. Czerwca, 16. Lipca i 20. Sierpnia 1874 o godzinie 10. rano, pod następującymi warunkami:

1. Cenę kupna wspomnianej realności stanowią wartość szacunkowa tejże wkwo-

cie 1.638 zł. 66 ct. w. a.

2. Każdy chęć kupna mający, złoży przed rozpoczęciem tejże do rąk komisyy wadium w kwocie 163 złr. w. a. w gotówce.

3. Na pierwszych dwóch terminach będzie realność ta, tylko powyżej ceny szacunkowej, lub za tę cenę, — na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedaną

Akt opisania i oszacowania rzeczowej realności, jakoteż warunki licytacyjne przegladnąć i wypisać można w tutejszo sądowej registraturze.

Kraków dnia 26. Kwietnia 1874

(1662 2—3) **E d y k t.**

L. 437. C. k. Sąd powiatowy w Dukli uwiadamia, że w celu przymusowego wydobycia należyłości Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 147 złr. w. a. z pn. publiczna licytacyjna sprzedaż realności pod Nr. 36 sub. 14 w Wołowcu położonej z budynku mieszkalnego i 1/4 części roli Dyksówki w przestrzeni 11 morgów 1.147 □ sążni składającej się, dłużniczki Anny Sydoryak własnej, na dniu 30. Lipca 1874 jako na 3cim terminie o godzinie 11tej przed południem w budynku c. k. Sądu powiatowego w Dukli pod warunkami w tu sądowej poprzednim edyktem ogłoszonej uchwały z dnia 24. Lipca 1873 L. 2.769 ustanowionemi warunkami, wszelako także niżej ceny szacunkowej i z tem ulżeniem przedsięwziętą będzie, iż przystępujący do licytacji tylko 50% ceny szacunkowej jako wadium składać mają, dalej że kupiciel zaraz po ukończonej licytacji tylko 1/3 część ceny kupna, resztę zaś dopiero w 3 miesięcy po prawomocności aktu licytacji do c. k. Sądu złożyć ma, nareszcie że Zakład kredytowy włościański jako kupujący od składania wadium uwolniony jest, a w razie nabycia tylko przewyższającą jego pretensyę ceny kupna do c. k. Sądu składać winien.

Dukla dnia 11. Lutego 1874.

(1664 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 1571. C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie podaje niniejszym do powszechnej wiadomości, iż odnośnie do tutejszo sądowego obwieszczenia z dnia 6 Lutego 1873 L. 228 na żądanie Mozes Hersch Landaua jako cesyonaryusza Szymona Korna w celu zaspokojenia Szymonowi Korn — a względnie prawonabywcy M. H. Landaua od Jędrzeja Gorczycy z Zalassowy przyznanej sumy 40 złr. oraz procentów po 60% od dnia 16. Października 1871 liczyć się mających, z kosztami 2 złr. 50 ct. i 2 złr. 25 ct., 3 złr. 64 ct. zostanie realność pod l. k. 140 w Zalassowy ciała tabularnego nie mająca, Jędrzeja Gorczycy własna, przez publiczną licytację w 3 terminach a to dnia 30. Czerwca, dnia 28. Lipca i dnia 25. Sierpnia 1874 każdą razą o godzinie 10 rano na miejscu, na trzecim terminie i poniżej ceny szacunkowej sprzedaną. — Za cenę wywołania stanowi się kwota jako sądownie wypośredkowana w wartości 950 złr. i każdy chęć licytacji mający takową przed licytacją do rąk komisyy złożyć winien. — Reszta warunków licytacji objęte są w obwieszczeniu z dnia 6. Lutego 1873 L. 228.

Tuchów dnia 24. Kwietnia 1874.

(1665 2—3) **E d y k t.**

L. 6.391. C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym pana Jana Jadowskiego, przedtem w Chyrowie zamieszkałego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, iż na podstawie wekslu z daty Chyrów dnia 13. Marca 1873 na przekaz pana Götzla Ortnera wystawionego w Przemyślu — w miesiąc od daty płatnego — od Jana Jadowskiego akceptowanego, uzyskała pani Chaja Ortner przez Dra Wajgarta jako zyrataryusza onegoż. Uchwałę z dnia 6. Maja 1874 do L. 6.391 nakaz płatniczy resztującą sumy wekslowej 130 zł. a. w. wraz z odsetkami po 6 proc. od dnia 14. Kwietnia 1873 bieżącymi, tudzież kosztami sądowymi w ilości 7 złr. 51 ct. wa., — którą uchwałę, gdy dłużnik obecnie z miejsca pobytu jest niewiadomy, dla niego z urzędu ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi Łużeckiemu doręczono.

Przemyśl dnia 6. Maja 1874.

(1669 2—3) **E d y k t.**

L. 20 853. C. k. Sąd krajowy Lwowski ustanawia dla Karola Znamirowskiego z życia i miejsca pobytu nieznanego, a wrazie jego zgonu dla jego z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców celem doręczenia uchwały tabularnej z d. 8. Sierpnia 1873. L. 45670 wydanej, na żądanie Władysława hr. Rozwadowskiego, którą ekstabulacja Sumy 1000 zł. m.k. czyli 1050 zł. w. a. na dobrach Hruszów dla Karola Znamirowskiego intabulowanej z tychże dóbr dozwoloną została, kuratora w osobie adw. Dra Skalkowskiego i temuż powyższą uchwałę doręcza, zawiadamiając o tem Karola Znamirowskiego także edyktem z wezwaniem by prawa swe przestrzegal, gdyż inaczej sam sobie złe skutki z zaniechania wynikię przypisać zechce.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 25. Kwietnia 1874.

(1782 3-3) Obwieszczenie.

L. 11698. Na pomieszczenie głównego Urzędu pocztowego we Lwowie i biór c. k. krajowej Dyrekcji poczt od 1. Listopada r. 1877 począwszy, poszukuje się odpowiedniego zabudowania, składającego się z kilkudziesięciu pokoi i obejmującego zarazem obszerny dziedziniec i szopę na wozy pocztowe.

Dotyczące oferty należy wnieść do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Lwów dnia 19. Maja 1874.

(1783 3 3) Obwieszczenie.

L. 32/pr. W okręgu c. k. Dyrekcji galicyjskich dóbr i lasów skarbowych, są do obsadzenia cztery posady elewów lasowych, a mianowicie dwie posady, połączone z rocznym adjutem 600 zł., a dwie posady z adjutem rocznych 500 zł., a w razie użycia tychże elewów przy pomiarze i systemizacji lasów, z dodatkiem ryczałtu na wycieczki służbowe.

Ubiegający się o te posady winni wnieść swe podania, zaopatrzone w dowody wieku, nabytego wykształcenia fachowego w szkole lub akademii leśnej umiejętności języka polskiego, i zatrudnienia dotychczasowego w przeciągu trzech tygodni do Dyrekcji dóbr i lasów w Bolechowiu bezpośrednio.

C. k. galic. Dyrekcja lasów i domen

Bolechów dnia 21. Maja 1874.

(1778 3-3) Obwieszczenie licytacji.

L. 2180 C. k. Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wywalczony pretensji c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Wasylowi i Prociowi Kostink w kwocie 100 złr a względnie 86 złr. 76 cent. a. w. z pu. uchwałą z dnia dzisiejszego do L. 2180 przymusowa sprzedaż realności pod l. 130 w Kolodrobcie położonej na 345 złr. w. a. oszacowanej dozwolona została, i takowa w trzech terminach t. j. dnia 27. Maja 1874, dnia 18 i 19. Czerwca 1874 za wsze o godzinie 10. przed południem w tu tejszym Sądzie przedsięwzięta będzie a to pod następującymi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się sumę 300 złr. w. a. Suma ta przyjęta została jako wartość szacunkowa w mowie będącej realności i jako podstawa do wymiaru wysokości pożyczki na mocy uchwały Dyrekcji c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego wspólnie z c. k. komis. rzem rządowym, jak to udowodnia uchwałą z dnia 20. Września 1869 L. 6024 o której także o pożyczkę ubiegający się Iwan Babiak zawiadomiony został, a zatem na mocy Art. 34. statutów i Artykułu IV. lit. c) ministerjalnego rozporządzenia z dnia 24. Października 1865 L. 110 Dz. P. P. suma ta 300 zł. w. a. za cenę wywołania przyjmie się:

2. Każdy chęć kupienia mający złoży przed licytacją do rąk komisji licytacyjnej jako zakład 100% sumy wywołania t. j. kwotę 30 złr. w. a. w gotówce, w obligacjach państwowych, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego albo też w listach zastawnych c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego wraz z kuponami nie zapadłymi a to według kursu w ostatniej „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

Prowadzący egzekucję Zakład kredytowy włościański uwolniony jest jako licytant od składania wadium

3. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej niej, — zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

4. Nabywca obowiązany będzie, po wzięciu ceny kupna wliczając w nią zakład 30 złr. w. a. złożyć natychmiast po ukończeniu licytacji do rąk komisji licytacyjnej, drugą zaś połowę po prawomocności aktu licytacyjnego, poczem mu dekret własności wydanym, ciężary hipoteczne na cenę kupna przeniesione i nabywca za zgłoszeniem w fizyczne posiadanie tej nabytej realności wprowadzonym zostanie.

Gdyby prowadzący egzekucję Zakładu kredytowego włościańskiego realność tę za niższą cenę nabył, aniżeli jego przynana pre-

tensya wynosi, natenczas uwolniony jest od składania ceny kupna i po należytem zlikwidowaniu dekret własności otrzyma.

5. Od dnia objęcia fizycznego posiadania obowiązany jest nabywca ponosić wszystkie podatki i inne ciężary publiczne, również ma nabywca należytość przenośną z własnych funduszów uiścić.

6. O przestąpieniu gruntów i o stanie zabudowań wolno chęć kupienia mającym przekonać się na gruncie, gdyż realność ta sprzedana zostanie ryczałtowo tak, jak ją dłużnik posiada i posiadać ma prawo.

7. Gdyby nabywca któremukolwiek z powyższych warunków zadość nie uczynił, w takim razie rozpisana zostanie na jego koszt i niebezpieczeństwo nowa licytacja z jednym terminem, na którym realność ta za jakakolwiek cenę sprzedana zostanie.

Akt opisanie i oszacowanie mogą chęć kupienia mający w sądowej Registraturze przejrzeć.

Zaleszczyki dnia 23. Kwietnia 1874.

(1774 3-3) E d y k t.

Nr. 1451 C. k. Sąd powiatowy w Gródku podaje do wiadomości, że na zaspokojenie kapitału 400 złr. a względnie sumy 356 złr. 69 ct. w. a. przez Zakład kredytowy włościański we Lwowie, przeciwko Iwanowi i Michałowi Gałuszka wywalczony z p. n. egzekucyjna publiczna licytacja dłużniczej realności pod l. 274 w Gródku położonej, ze wszystkimi do tej realności należącymi w protokole zastawnego opisu z dnia 7. Marca 1869 opisanymi gruntami i innymi przynależnościami odbędzie się w tutejszym Sądzie na dniu 11. Czerwca 1874, dnia 16go Lipca 1874 i 20. Sierpnia 1874 każdą razą o 10 godzinie z rana pod następującymi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się sumę 800 złr. w. a. jako wartość szacunkowa realności sprzedanej się mającej.

Inne warunki licytacji w tutejszej sądowej Registraturze przeglądnięte być mogą.

Gródek 19. Marca 1874.

(1777 3-3) Obwieszczenie.

L. 854 C. k. Sąd powiatowy w Uścieczku czyni wiadomo, iż dozwolona tu sądowa uchwałą z dnia 30. Września 1873 do L. 3318 w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Axentemu Drozd i Annie Drozd pto 196 zł. a. w. z pu. przymusowa publiczna sprzedaż realności dłużników w Nagórzanach pod l. 52/12 położonej, odbędzie się na dniu 11go Czerwca 1874 o 10. godz. z rana we wsi Nagórzanach pod warunkami powyższą uchwałą ogłoszonemi, jednak z tą odmianą, że ta realność za jakąkolwiek cenę sprzedana zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Uścieczko dnia 14. Marca 1874.

(1766 3-3) Obwieszczenie.

L. 9386. W dniu 8. Czerwca r. b. od godziny 10. rano do 2. po południu odbędzie się w biurze departamentu IVgo Wydziału krajowego we Lwowie, ulica Kopernika Nr. 20. publiczna licytacja celem od dania w przedsiębiorstwo budowy mostu na palach sosnowych na Sanie pod Jarosławiem. — Mający chęć podjąć się budowy rzeczono-ego mostu winni będą nadesłać w powyższym terminie do Wydziału krajowego pisemne deklaracje z napisem: „Oferta na budowę mostu pod Jarosławiem“ należycie opiewczowane i w wadyum 3.000 złr. a. w. zaopatrzone bądź też licytować ustnie w oznaczonym dniu i godzinie. Rada Wydziału krajowego zastrzega sobie prawo ostatecznego przyjęcia tej oferty, którą dla funduszu krajowego za najkorzystniejszą uzna.

Plany, kosztorysy i warunki przedsiębiorstwa przejrzeć można w biurze technicznym Wydziału krajowego.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielk. Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 23 Maja 1874.

Doniesienia prywatne.**Licytacja**

Dnia 16. Czerwca b. r.

odbędzie się w Nowosiółce, pow. Podhajce wyprzedaż nadliczbowego inwentarza w drodze publicznej licytacji:

Koni 120 sztuk

mianowicie: 2 ogiery, 12 klaczy z źrebkami, 40 sztuk młodzi-ży od 1 do 4 lat i 60 broników.

Bydła 80 sztuk

a to: wołów roboczych młodych 30, krów 20, jałownika 30.

Nierogacizny 40 sztuk

Owiec „Negretti“ 450 szt.

(1839 1-5)

czyli funt cłowy.

Najtańsze i najlepsze

Okrochy herbaciane

w głównym składzie

Herbaty

1/2 kilo zhr. 1-20, najlepsze zhr. 1-50.

Fryd. Schubutha i Syna

we Lwowie

w Rynku pod l. 45.

(1466 P-6)

Львовъ рыноку 45

(1785 3-3) Konkurs.

L. 396. Przy urzędzie gminnym w Wiśniczcu jest posada Sekretarza z roczną płacą 200 zł a. w. do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę winni wnieść podania swoje do Rady gminnej w zakresie dni czterech.

Z Urzędu gminnego Wiśnicz dnia 21. Maja 1874.

Nr. 3358

Bau-Abtheilung.

(1834 1-2)

der k. k. General-Inspection

der österr. Eisenbahnen.

Offert-Ausschreibung

für die Stations-Hochbauten der Eisenbahn Tarnow-Leluchow.

Die Hochbauten auf den Stationen der Eisenbahnlinie **Tarnow-Leluchow** im veranschlagten Gesamtbetrage von fl. 523.600 öst. W. werden im Offertwege gegen Pauschalsummen vergeben.

Die auf die Vergabung bezüglichen Pläne und Schriftstücke können vom 30. Mai d. J. an täglich zwischen 9. Uhr Vormittags und 4 Uhr Nachmittags, sowohl in den hieramtlichen Bureaux, (Wien, III. Neulinggasse 9.) als auch bei dem k. k. Eisenbahnbau-Inspektorate **Tarnow** eingesehen und daselbst auch Offertformulare bezogen werden.

Es kann für jede Station einzeln, oder für mehrere derselben, oder aber auch für sämtliche Stationen Anbot gestellt werden.

Die gehörig gestempelten Offerten sind versiegelt, und auf den Couverts mit der Bezeichnung: „Offerte für die Stations-Hochbauten der Strecke **Tarnow-Leluchow**“ versehen, — bis längstens 19. Juni d. J. 12. Uhr Mittags bei der Bauabtheilung der k. k. General-Inspection der österr. Eisenbahnen, (Wien, I. Postgasse 8.) einzureichen.

Wien, am 24. Mai 1874.

Der k. k. Hofrath
und Vorstand der Bauabtheilung
der k. k. General-Inspection der österr. Eisenbahnen.

LOSZY MIASTA KRAKOWA

Główne Wygrane zhr. w. a. 40.000, 35.000, 20.000, 15.000 i t. d.

Najniższa wygrana zhr. 30

Najbliższe ciągnięcie dnia 2. lipca 1874.

sprzedają

w Lwowie: C. k. uprzywil. galicyjski akcyjny Bank hipoteczny i filie jego w **Krakowie, Czerniowcach i Tarnopolu.**

Galicyjski Bank krajowy i Filia jego w **Brodach**

w Wiedniu: Bank- und Wechselgeschäft der Nieder-Oesterreichischen Escompte-Gesellschaft.

(1395 17)

ТОВАРИСТВО ИМЕННИ
ШЕВЧЕНКА

має честь поручити свою

НОВО ЗАЛОЖЕНУ

ДРУКАРНЮ

У ЛЬВОВІ,

котра приймає замовлення на друки в різних руських, польських, німецьких і інших, і виконує всього роду друкарської роботи як найточнішою і по цінах дуже пристойним.

Друкарня ся уміщена в домі Банку гіпотечного під ч. 2. при улиці Кривій (вхід з улиці Кривої або з Маріяцького пляну).

TOWARZYSTWO IMIENIA
SZEWCEŃKI

ma zaszczyt polecić swoje

НОВО ЗАЛОЖОНА

ДРУКАРНІЕ

WE LWOWIE,

która przyjmuje zamówienia na druki w językach ruskim, polskim, niemieckim i innych, i wykonuje wszelkiego rodzaju roboty drukarskie jak najdokładniej i po cenach bardzo przystępnych.

Drukarnia ta umieszczona w domu Banku hipotecznego pod liczbą 2. przy ulicy Krzywój (wehód z ulicy Krzywój lub z placu Maryackiego).